BUDAPEST, 1943. JÚLIUS 28. — III. ÉVFOLYAM 31. SZÁM

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ÁRA: 24 FILLÉR

ÖRJÁRAT A FÖLDKÖZI-TENGEREN

Nyári napok

Az Eiffel-torony hatalmas vas-szerkezete ma is változatlanul uralkodik Páris háztetői felett

Ez a „velo-taxi", vagyis a kerékpár-taxi. Úgy hozzátartozik már a háborús Páris külső képéhez, hogy csak az idegen áll meg csodálkozva, ha elkarikázik mellette ez a különös alkotmány

A világ mostanában keveset hall a tegnapi Franciaország fővárosának, Párisnak életéről. A „fény városa" esténként Európa több nagy városához hasonlóan sötétségbe burkolózik, az alvókat gyakran riasztja fel a légvédelmi lövegek dörgése.

A mindennapi élet azonban zavartalanul folyik tovább: a francia kispolgár az eget-földet megrázó vllágesemények közepette iparkodik hétköznapjai gondján enyhíteni. A nyári napfény kicsalja a legelszántabb városlakót is a zöldbe, — a Szajna partját ellepik az alkalmi horgászok. A közlekedési korlátozások, a lekerékpár minden elképzelhető válállított autók helyét elfoglalta a faja, — a híres párisi divathölgy is kerékpáron teszi meg bevásárló körútját! A francia kedély, a találékonyság, a háború negyedik esztendejében újonnan megtalált rugalmasságaal alkalmazkodik a nehéz időkhöz, — a szép nyári délelőttökön vidám tömeg hullámzik a széles utcákon s a Szajnaparti híres alkonyok színét sem kontatta még meg a háború . . .

A párisi kisember nyugalmát néhány nappal ezelőtt újból bombák robbanása, összeomló házak, korommá szenesedett, üszkös gerendák recsegése-ropogása zavarta meg. Angolszász bombázók dobták le gyilkos terhüket Páris lakónegyedei felett. A párisi polgár a sokszáz ártatlan áldozat sírja felett ismét emlékezetébe idézhette a hűtlen szövetséget, aki lelkiismeretfurdalás nélkül kergette országát a biztos romlásba!

Fő a gyakorlat! Az igazi horgász egy-két mozdulatból meg tudja állapítani, hogy zöldfülű kezdőről vagy öreg szakemberről van-e szó. Az elmaradhatatlan cigaretta sok hosszú várakozás idejét rövidítette már meg

A párisi halászok ebben a kis kávéházban cserélik ki a horgászás körüli szerzett tapasztalatokat. Esténként komoly eszmecserékbe bonyolódnak a csukák és harcsák szajnaparti ellenségei . . .

Ha kicsi is az ember, horgászás terén mégis adhat egy-egy jótanácsot a felnőtteknek, — hiszen ezt már úgyis csak nagyon ritkán kerül horogra!

a Szajna partjain

„Mazánautó" — kicsit lassúbb ugyan, mintha motor hajtaná, de azért így is halad előre az ember. Különösen az utas van ezen a véleményen . . .

Szoknyanadrág, sportkalap: a francia nő a kerékpározás miatt sem hajlandó lemondani divatszenvedélyéről. A „kerékpározó-öltözet" ma éppen úgy változik, mint azelőtt az estélyi ruhák divatja!

A versaillesi kastély kertjében nehéz† szabad pihenőhelyet találni, — az élelmesebb kirándulók éppen ezért néha már hajnalban kelnek útra, hogy a gyermekek zavartalanul kiélvezhessék a napfényt, jó levegőt és vizet

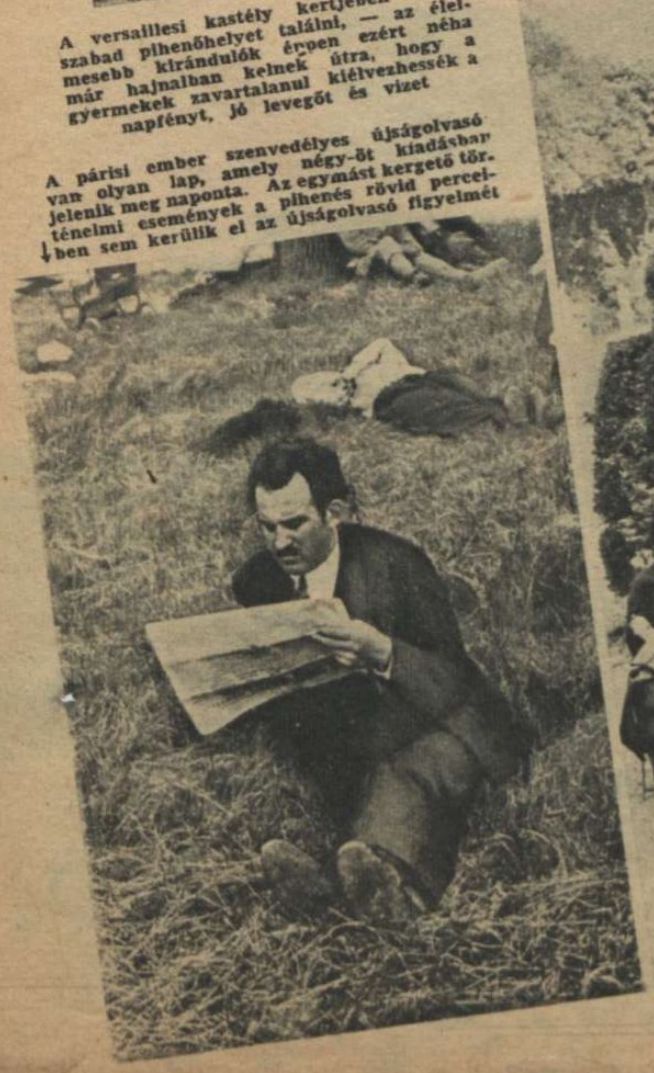

A párisi ember szenvedélyes újságolvasó van olyan lap, amely négy-öt kiadásban jelenik meg naponta. Az egymást kergető történelmi események a pihenés rövid perceiben sem kerülik el az újságolvasó figyelmét

†Bartfi mesebeli, a francia királyok egykori híres kertjében. Egy hét alatt annyi érdekes hír gyűlik össze innen is, onnan is . . .

Az álnok „barát" névjegye . . . Párisban is asszonyok, gyermekek százai pusztultak el az angolszász terrortámadások következtében. Ezek a támadások döbbentik rá a franciákat arra a felismerésére, hogy Franciaország mit sem várhat volt ↓szövetségeseitől s hogy boldogulását csak az új Európa rendjében találhatja meg!

A BJELGOROD-ORELI HARCOK HÖSE:

A „TIGRIS"

A német véderő új páncélosa, a félelmetes hírű „Tigris", a keleti arcvonal középső szakaszán dúló véres küzdelmekben igazolja be, hogy minden tekintetben méltó hírnevéhez. Ezerszámra pusztítja a vörös hadsereg páncélosainak számát, — szétlőtt harckocsik, értéktelen acélhalmazzá görbült óriástankok roncsai jelzik mindenfelé a csatatereken a „Tigrisek" diadalmas előretörésének útját!

Hajnali megbeszélés a támadás előtt

Az orel-bjelgorodi harcokban a gyalogság előtt nehéz német páncélosok tisztítják meg a terepet

„Életik" a Tigrist!

A bolsevisták elkeseredett kísérleteinek visszaverése után, győzelmesen tör előre a támadásba lendülő német páncéloserő

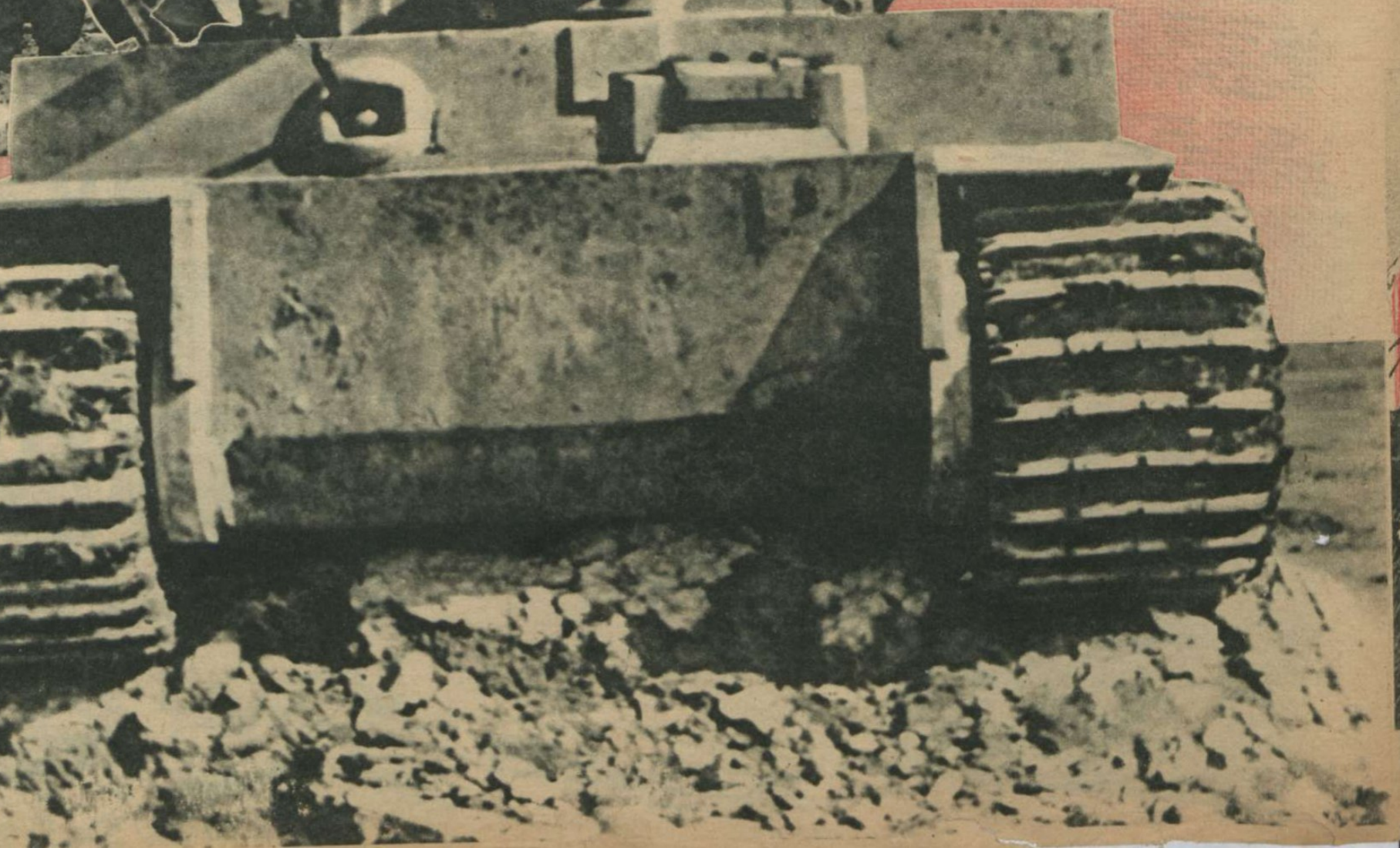

HÉTRŐL HÉTRE

Az évszázad

véres rohanásba kergette az emberiséget bűntetésből, mert a földi béke megteremtésére adományozott hosszú időt tétlenül elpocsékolta és 25 esztendeig, a megoldásra váró kérdések határmesgyéjén topogott egyhelyben, önzően és bátortalanul. A győztesek, a hatalom urai, a pénzkirályok és a nemzetközi eseményeket irányító nyílt és titkos szervezetek vakon bíztak a maguk erejében, szemet hunytak millió igazságtalanság előtt, élték dölyfösen a percet, múló zavarnak mondották a kirabolt népek elkeseredését, a haladott államokat pusztító munkanélküliséget, a lelki válságot, a tömegek új világot remélő vágyait s csak éppen uralkodtak, lustán, elbizakodottan a háborgó vulkán tetején... Országok és földrészeket átfogó hatalmi szövetségek vezetésének éppen az a félelmetes titka, hogy a feltornyosodó tennivalókat el lehet halasztani hosszú időre, de az elnyomott igazság, a könnyen levert elégedetlenség s az elmulasztott életrendezés, növeli évről-évre a lappangó feszültséget s szikrákat csihol a robbanáshoz. Az elmulasztott alkalmak negyedszázada zúdította az emberiségre a világháborút, amelyet csak minden elmúló év és nap örökös munkájával lehetett volna megakadályozni. A békéért dolgozni kell, a háború előkészítéséhez azonban, elég a politikai semmittevés!... Egyszerűbb feladat ráparancsolni a gyárakra, hogy ontsák a hadianyagot, mint igazságot tenni végtelenül bonyolult kérdéseiben a jogos nemzeti életérdekeknek. S mert nehéz volt a munka, a hatalom urai el sem kezdték, csak éppen ünnepélyes konferenciákon szónokoltak róla altató mesét. Maradt minden úgy, ahogy a bosszú, a korlátoltság és a tehetetlenség törvénye elrendezte s még a háborút is ennek az értelmetlen és züllésbe tántorgó európai létformának uralma érdekében szabadították a világ népeire. A csatamezőkön elkeseredetten és megújultan tombol a fegyveres küzdelem, azok miatt, akik a hatalom teljes birtokában, sem erkölccsel, sem ésszel nem tudták az emberiség békés fejlődésének előfeltételeit megteremteni, hosszú 25 esztendő folyamán! Ki kívánhatja ép ésszel, hogy Európa harcterein ez a sötét reakció győzedelmeskedjék, — ráadásnak, a bolsevizmus szövetségében?...

Érdemes-e

egyáltalán a tintát és papirost pocsékolni, hogy az ember cáfolgassa még azokat az ütődött, bárgyú híreszteléseket, amelyeket időnként felrepítenek az angolszász propaganda gyengébb szellemi képességű alkalmazottai a magyarsággal kapcsolatban? Nem volna-e jobb vállat vonva elfelejteni a vad kombinációkat, ostoba rémmeséket, ahelyett, hogy foglalkozunk velük? Érdemes-e bizonygatni, hogy egy szál ember se tüntetett Miskolcon a harctérre induló menetzászlóalj vonatba rakodásakor, — mert egyszerűen nem ment a szovjetfrontra egyetlen honvéd se onnét az utóbbi időben? Esküdjünk-e meg ünnepélyesen, a Bibliára tett kézzel, hogy a budapesti Sándor-palota előtt nem követelte a tömeg „a magyar különbékét" türelmetlenül az ország miniszterelnökétől, mert tömegeket az utolsó parádés őrségváltás óta nem is látott a Vár, s az emberek akkor is csak a királyi palotába felvonuló testőrökben gyönyörködtek? Vagy haragosan verjük az asztalt és bizonygassuk, hogy semmiféle béketapogatódzási kísérletet nem végeztünk „egy hadviselő állam fővárosában semleges közvetítéssel", mint ahogy legutóbb állították? Kár volna elhallgatni a negyedik háborús nyár e kövér kacsáinak felrepülését — az ország józan népének érdekében. Semmi se alkalmasabb az ellenség propagandamódszereinek igazi megismertetésére, becsületes szavahihetőségének példázására, mint az ilyen ordítóan ostoba híresztelések, amelyeknek alaptalan voltáról egyszerre milliók tehetnek bizonyságot. Hadd lássa a magyar nemzet: mennyi az igazság azokban az éteren át szakadatlanul kavargó győzelmi jelentésekben, politikai szenzációkban, amelyek a kíméletlen idegháború egy-egy újabb rohamát jelentik a lelkek ellen! Mert a józan elme gondolkodóba esik azon: vajjon ha rólunk, felőlünk ilyen szemérmetlenül hazudnak, mennyi lehet a komoly tény abban, amit — másokról mondanak? Különbéke, — sikoltja bele az éterbe a diadalmas orrhangú demokrata s mi itthon egy mosollyal tudomásul vesszük. Mi tudjuk, hogy a tűz és víz soha meg nem békélhet egymással, hogy a magyarság egyszer félreérthetetlenül állást foglalt már s ez az állásfoglalás végleges...

Demokráciában

egyre őszintébben beszélnek és a kegyes szólamokat, amelyek a népek szabadságáról, országok függetlenségéről olyan nagy divatban voltak, úgy kezdik elhagyogatni, mint csiga a kinőtt házát. Nem beszélnek már „emberséges politika" megteremtéséről, s egyre nagyobbakat hallgatnak, ha egy-egy lelkes hívük valahol a világon tájékozatlanul megkérdi: hogy állunk a népek életének tökéletes rendezési tervével... Igaz, Duff Cooper egyszer már megmondta, hogy miképp gondolják a föld népeinek békéjét Kolumbus tojásaként feltalálni s kilátásba helyezte, hogy a nagyobb nemzeteket majd megszüntetik, a kisebbeket összeolvasztják és kész. Csak az Atlantic Charta maradt még zavaró körülménynek, ez a tiszteletreméltó papiros, amelyet idillikus halászat közben eltünődve fogalmaztak annak idején a Potomac nevű yacht fedélzetén, s benne eléggé balgán a függetlenség és szabadság cifra délibábját festették az emberek szeme elé. Kissé kínosak már ezek a pontozatok, hiszen köztük szerepel Lengyelország 1939-es status quo-jának garanciája és a balti államok függetlenségének ünnepélyes garantálása is, ezekre a területekre pedig elsőszülöttségi jogát jelentette be a keleti szövetséges, a szovjet. Már pedig, mint nemrég az amerikai Roland Green Usher, a történettudományok kitűnő művelője, oly velősen és humánusan megfogalmazta: „hülyeség volna kétszázmillió oroszt tizennyolcmillió lengyel miatt megharagítani..." Ezt érzik az angol politikusok is, akik egyre türelmetlenebbül firtatják a kormánynál, hogy mikép is kell hát viselkedni ezzel az Atlantic Chartával szemben s mennyire terjed még az ünnepélyes nyilatkozat érvénye. A válasz, amelyet kíváncsiságuk kielégítésére kaptak legutóbb Carnborne lordtól, igen tanulságos. „A Charta magyarázatát, — mondta a nemes lord óvatosan, de érthetően, — az egyes kormányokra kellene bízni, beleértve az emigráns kormányokat is. Ha azonban az egyes kormányok ilyen iratokat hoznának forgalomba, az nagy zürzavarra vezetne..." Persze, persze! Gondoljuk csak meg, miképp értelmezné Moszkva az ünnepélyes papiros paragrafusait, s miként Lengyelország, sőt mennyivel máskép Amerika is, mint Anglia! Hol vagyunk ma már az elfelejtett napoktól, amikor a brit birodalom a lengyel határok állítólagos védelme miatt háborút üzent? És hol attól is, amikor az USA csupán a demokrácia védelmének első segédcsapataként szerepelt és másodhegedűn játszott engedelmesen az idősebb és tapasztaltabb rokon mellett, a világ nótáját elhúzni készülő zenekarban! Ma a másodhegedűsből prímás lett Amerika, s tagállamai közé invitálja a világbíró Angliát és vállonveregetve ígéri, hogy ha szépen kérvényezi, kaphat ő is egy csillagot az Unio lobogóján... Egymást is fel akarják már falni, mint az éhfarkas, hogy várja hát az emberiség, hogy roppant problémáit majd ők segítenek megoldani?

Vad hisztériával

szórja a pénzt az, aki könnyen jut hozzá, mert a konjunktúra zúgó s olykor bizony szennyes árjának partjára ült és kényelmesen elhelyezkedve, csak ki kell várnia, hogy a horgára, vagy hálójába mennyi akad a nagy hasznokból. A kormányzat is panaszkodik az újgazdagokra, s az elmult háború ügyes tapasztaltjaira, akik szemérmetlenül költekeznek, mindenki szemeláttára hencegnek hirtelen duzzadt vagyonukkal, vagy megszaporodott kincseikkel. A háború mindig elszabadítja a gyenge erkölcsi kötelékekkel és könnyű lelkiismereti szálakkal a tisztességhez kötözötteket, s ennek a vad szabadosságnak örökké a tisztességesek isszák meg a levét. Azok, akik nem tartják a nagy nemzeti erőfeszítések idején illendőnek a maguk hasznával való egyetlen törődést s nem tudnak elfeledkezni arról se, hogy Isten szép világán rajtuk kívül még élnek néhányan, akik ugyancsak jogot formálhatnak a mindenkinek rendelkezésére álló tisztes javakhoz... Mert ők nem jutnak olyan dolgokhoz, amelyekben az újgazdag és régi ügyes dúskál, ők nem tudják, de nem is akarják megfizetni a feketepiac szemérmetlen árait, s nekik nincs módjuk, hogy egy ostromlott vár éléskamrájának is becsületére váló készleteket gyűjtsenek bő erszényük jóvoltából mindenből, ami még üzletek raktáraiban, bizalmas kereskedők boltjának alsó pultjain lapul. Ki gondol közülük arra, hogy a nagy bőségnek még böjtje is jöhet egyszer és hogy erre a szédült farsangolásra egy napon majd rávirrad a hamvazó szerda? Hogy a nemzet, amely olyan elszántan összeszorított foggal, tisztességes millióinak annyi áldozatos lemondásával veszi ki részét a jobb világért folyó irtózatos küzdelemből, egyszer ítélőszéke elé idézi őket és számadásra kötelezi: miért jártak külön utakon az egyetemes szükség idején? A figyelmeztetés és jámbor intelem nem sokat ér velük szemben ma se, mert ezeket az eszközöket csak a becsületesek érzékenységéhez találták ki.

← GHYCZY JENŐ, aki Kállay Miklós felmentésével átvette Magyarország külügyeinek intézését. Az új külügyminiszter szombaton délben tette le hivatali esküjét

→ AZ ÉSZAKI TESTVÉRNÉP FIAI, a finn hadsereg sebesült hősei a Vöröskereszt meghívására Magyarország vendégszerető földjén üdülnek, s megnézték Budapest nevezetességeit

Megérkezés a keleti pályaudvarra

↓ PÉDERY DÓRA szobrászművésznő síremlékterve: „Krisztus sírbatétele". A művel Budapest 1943-as iparművész ösztöndíját nyerte el alkotója

MAGYAR

VÁNDORDÍJAT ALAPÍTOTT a székesfehérvári levente egyesület kerékpáros szakosztálya hősi halált halt oktatója, Tordas Jenő főhadnagy emlékére ↓

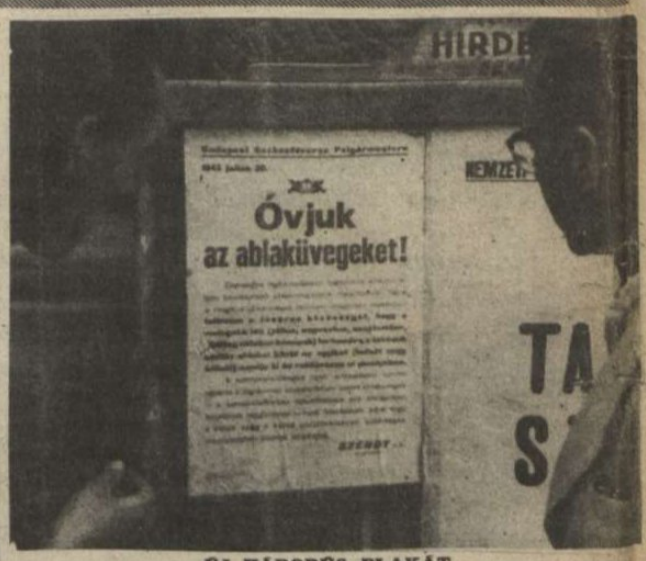

ÚJ HÁBORÚS PLAKÁT figyelmeztet Budapest utcáin, hogy óvjuk ablaküvegeinket a légitámadások idején s nyáron a kettős ablakok közül az egyiket raktározzuk el

BUDAPEST ÚSZÓBAJNOKSÁGAI

A Magyar Atlétikai Club rendezésében bonyolították le Budapest úszóbajnokságait a Nemzeti Sportuszodában

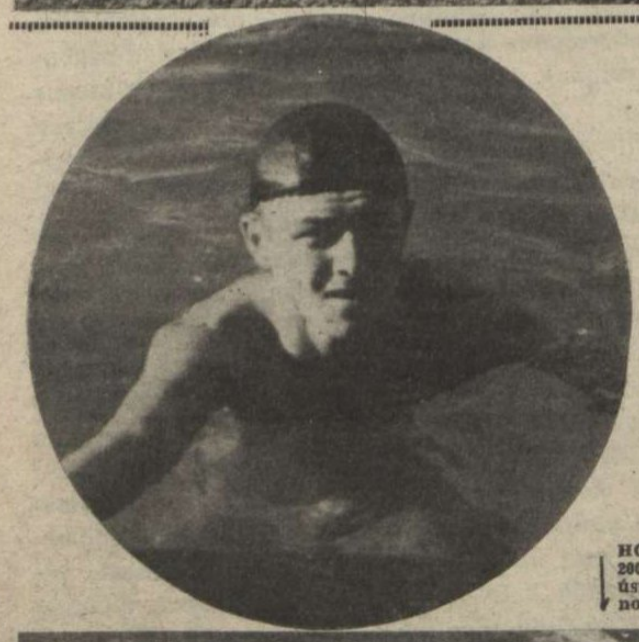

SZATMÁRI ELEMÉR ifjúsági létére megnyerte a felnőtt 100 méteres gyorsúszó bajnokságot 1:00.8-as idővel, majd 5 perc pihenő után az ifjúsági 100 méteres hátúszást 1/perc 21.8 másodperccel ←

Ugyancsak Novák Ilonka győz a hölgy 100 méteres hátúszó bajnokságban, 1:20.8-as idővel

HOLOP MIKLÓS, a 200 méteres mellúszás ifjúsági bajnoka, 3:14.4-es idővel

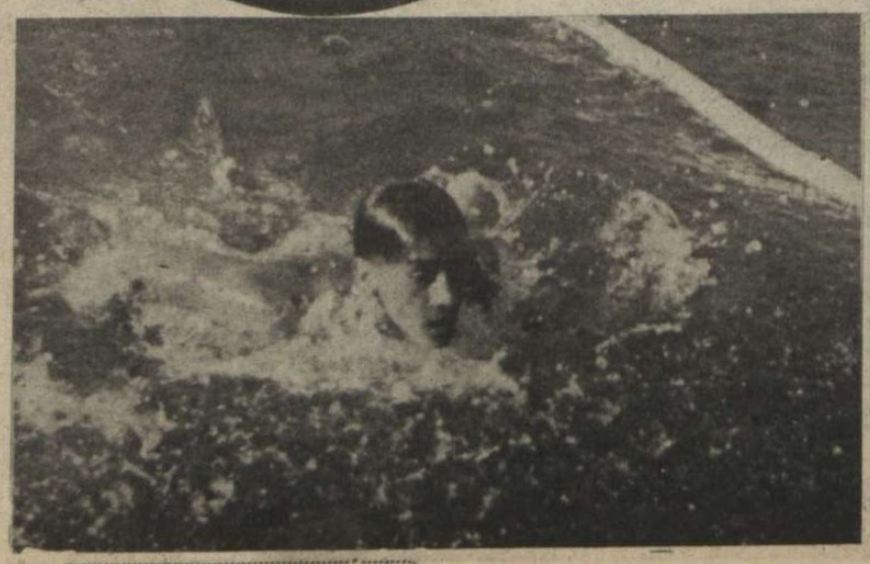

←NOVÁK ILONKA 5 : 57.8-as idővel győz Budapest 400 méteres női gyorsúszó bajnokságában

NOVÁK ILONKA (MUE), eddig huszonöt magyar rekordot javított és a bajnokságait talán még ő sem tudja számon tartani

A Vöröskereszt ajándékokkal kedveskedik

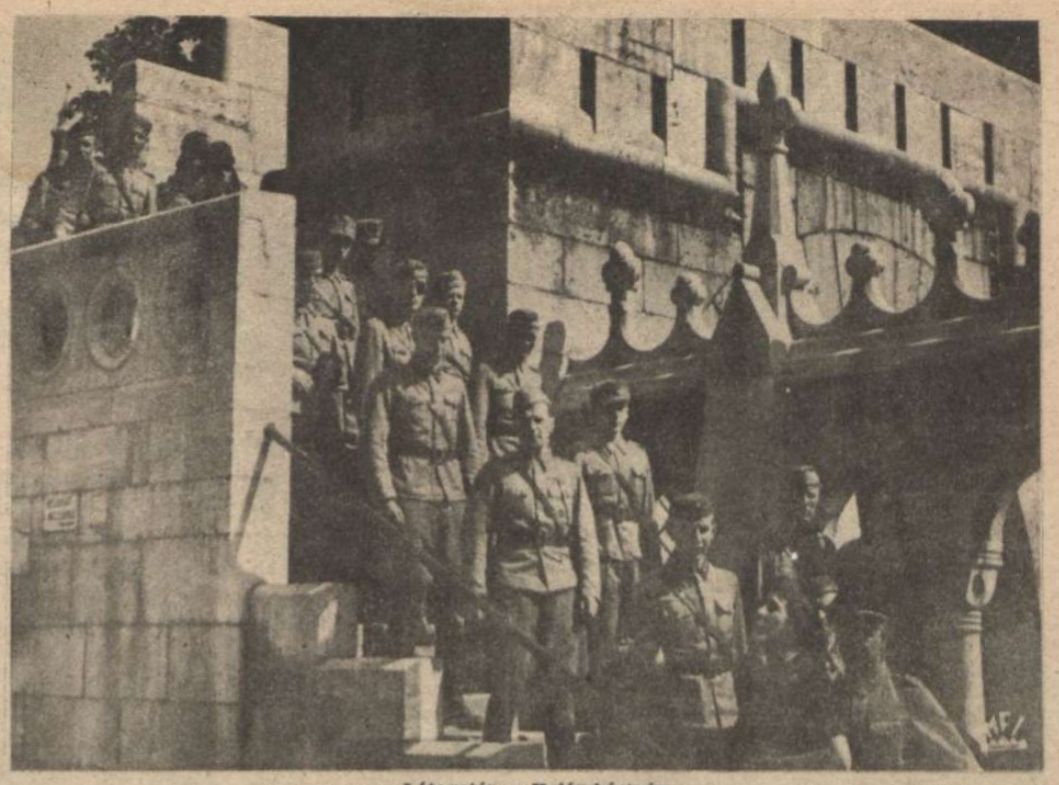

Látogatás a Halászbástyán

KÉPHÍRADÓ

KÉNYELMES TERMESKOCSIK járnak néhány magyar gyorsvonattal a hosszú távolságokon. A hálókocsitársaság újítását örömmel fogadta a közönség

VIDÁM KIRÁNDULÁST RENDEZETT
a sebesült hősök szórakoztatására a Dunán a Hálókocsi Társaság

ITT A KÁNIKULA!
A hűvös júliusi napok után végre beköszöntött Pesten is a nyár. A hűs hullámokban a szökőkút najádjával együtt élvezik az egészséges vizet a gondtalanok

SOMHEGYI-ZSUZSA
1:26.2-es idővel nyeri Budapest 200 méteres hölgy mellúszó bajnokságát a sérült Kelenhegyi Klára előtt

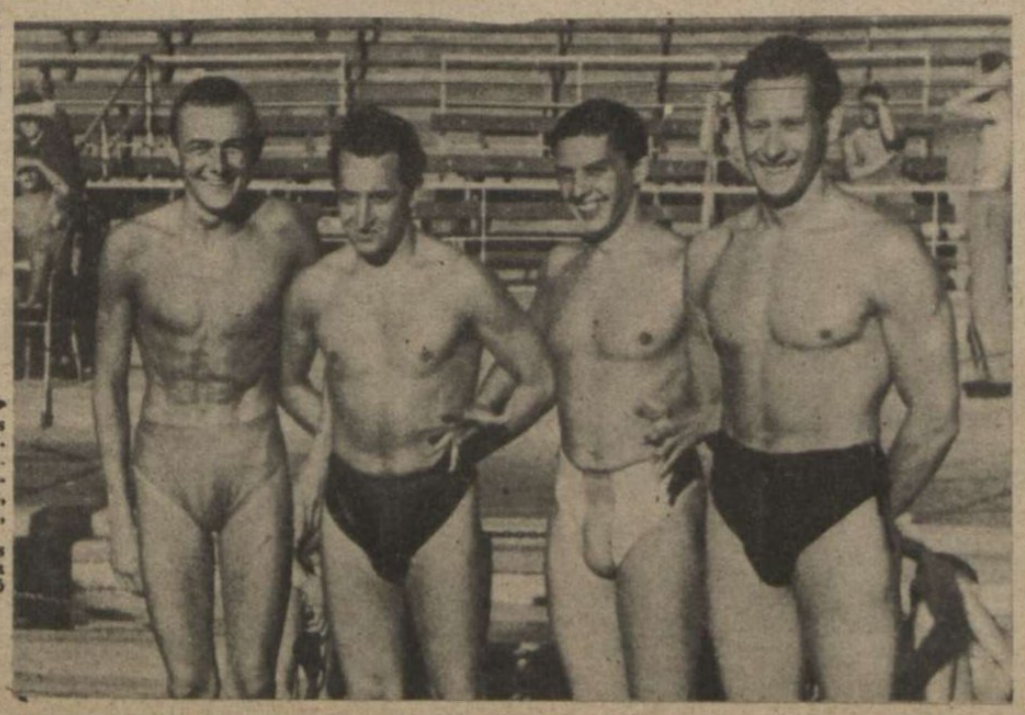

A 4×100 méteres gyorsúszó váltó Budapest 1943. évi bajnoksága Ujpestre került, mert az UTE, Galambos, Körösi, Püllök, Szatmári együttese 4:19.2-es idővel győzött a MAC 4:24-et úszó csapata fölött

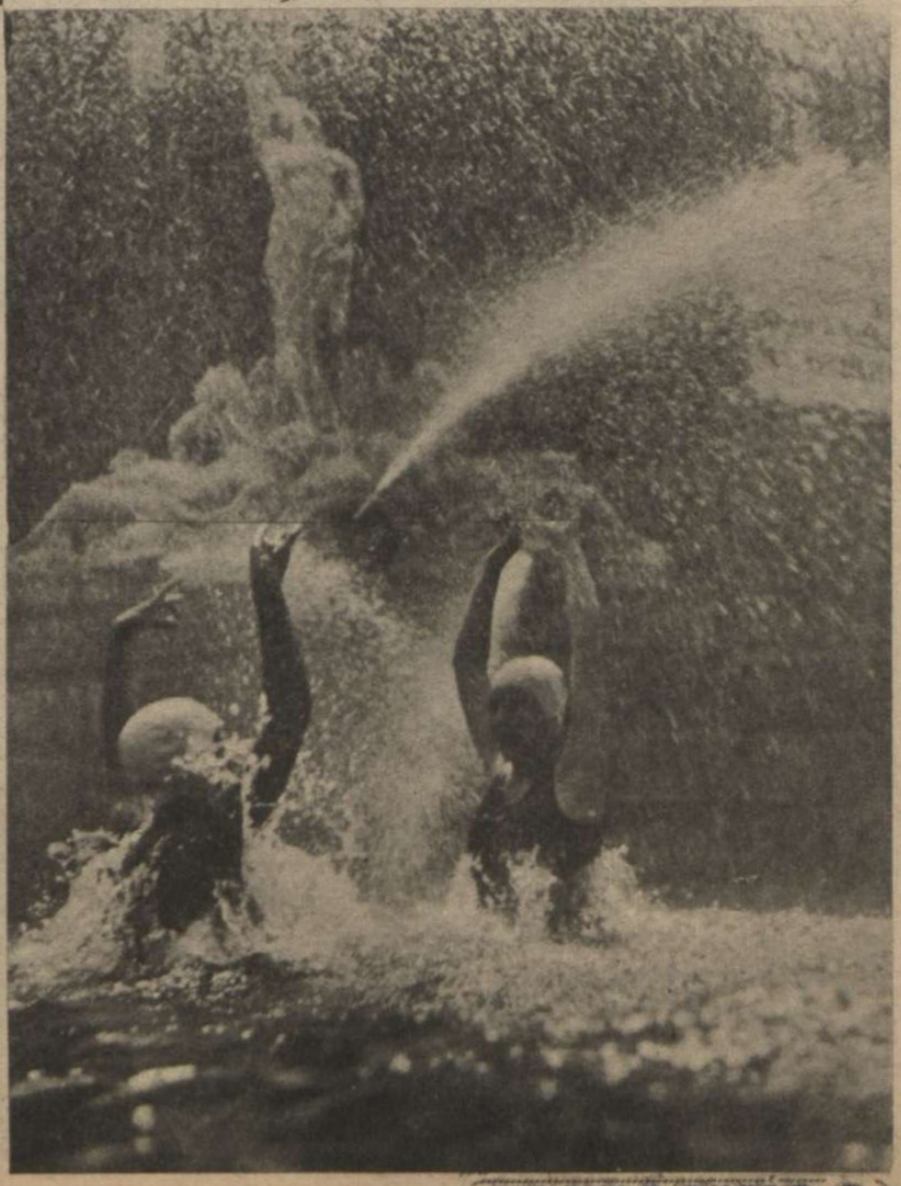

ARATÁS

HAMISKÁS JÓKEDV DERÜL a kis marokszedő tekintetében. A föld fia a legnehezebb munka idején a legvidámabb, mert mindennapi kenyerét már biztosítva látja ←

Selyem-kék üvegbura az ég, a határból a hűvös hajnali harmat-szaggal az érett búza meleg és édes illata száll a falu felé. A nap valahol a látóhatár alatt bujdosik még, de az ember már talpon van és a sejtelmes párában a nyár kedves neszei verik fel a tűnő éjszaka csendjét: kasza pendül, a fenőkő csapódik a fémtokhoz, sarló cseng a marokszedők kezében. A kalász sárga feje megadón hajlik már alá, nincs többé percnyi haladék se. A föld és a megérett új élet szabja a törvényt s ez a törvény szigorú. Izmok szakadatlan mozgását, hajnaltól sötétig való munkát parancsol a sárga táblákban, vakító fényben, csontot szikkasztó hőségben, kurta pihenőkkel, amikor csak a csípős verejték fürdeti a testet s egy-egy jótékony futó szellő hűsíti meg. De szaporodnak a végtelen rendek, mint egy roppant könyv kiterített lapjain a sorok. A határ nagyfejű kéve-betűiben egy esztendei sorsunkat írta meg a nyár, csak olvasnunk kell bennük . . .

(Jánosffy Endre felvételei)

A HAJNAL KÉK PÁRÁJÁBAN
még a ház körül is el kell végezni a munkát. Hamarabb kél ilyenkor a föld népe, mint az égi nap

IGY FOGD A MARKOT!
A fiatal lánykát szeretettel tanítják meg a mező legszentebb munkájára. Jövőre már nem kell neki mester . . .

SIETŐS REGGELI a harmatos rendekre dőlve. Mire a nap felhág az ég peremén, az arató már néhányszor végighaladt a rozstáblában →

ENGEDELMESEN HAJLIK AZ ÉRETT KALÁSZ a végtelen, sárga búzatáblában a kaszák elé. Egy ütemre mozdulnak az izmos karok és sokasodik a széles rend ↓

„HÉTEDMAGÁVAL SÜT A NAP",
árnyéktalan a mező, de az arató nem pihenhet a hűvösön. Az első kaszásnak igyekeznie kell . . .

MAGYAR

HOSSZÚRA NYÚLT AZ ÁRNYÉK, alkonyodik. Félóra a vacsoraidő, aztán a hold fényénél kévét kötöznek, keresztet raknak az aratók

FOGYNAK A KERESZTEK a mezőn, a kocsirakás művészei ezer súlyos kévét is villára emelnek egy nap

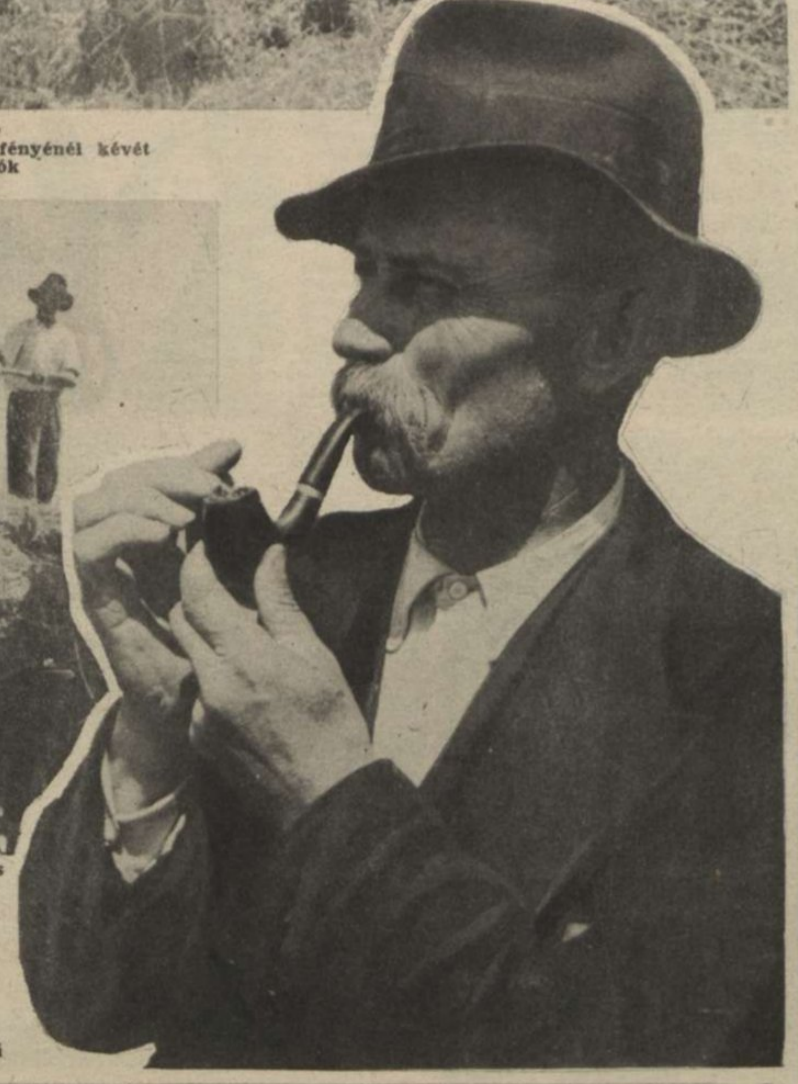

A SZÉRUSKERTBEN HAJNALTÓL ESTIG ZÚG a cséplőgép Fogy a kazal, szaporodik a piros-szemű búza a zsákokban

ITT A VÍZHORDÓ MENYECSKE! Hűs kortyokat rejt a fakupa, amelyet oly természetes bájjal emel, mint az antik görög szobrok amforás alakjai

AZ ÚJ TERMÉS ZSENGÉJÉBŐL kidagasztják az első kenyeret. A munka áldása van édes ízén és a jövő reménye

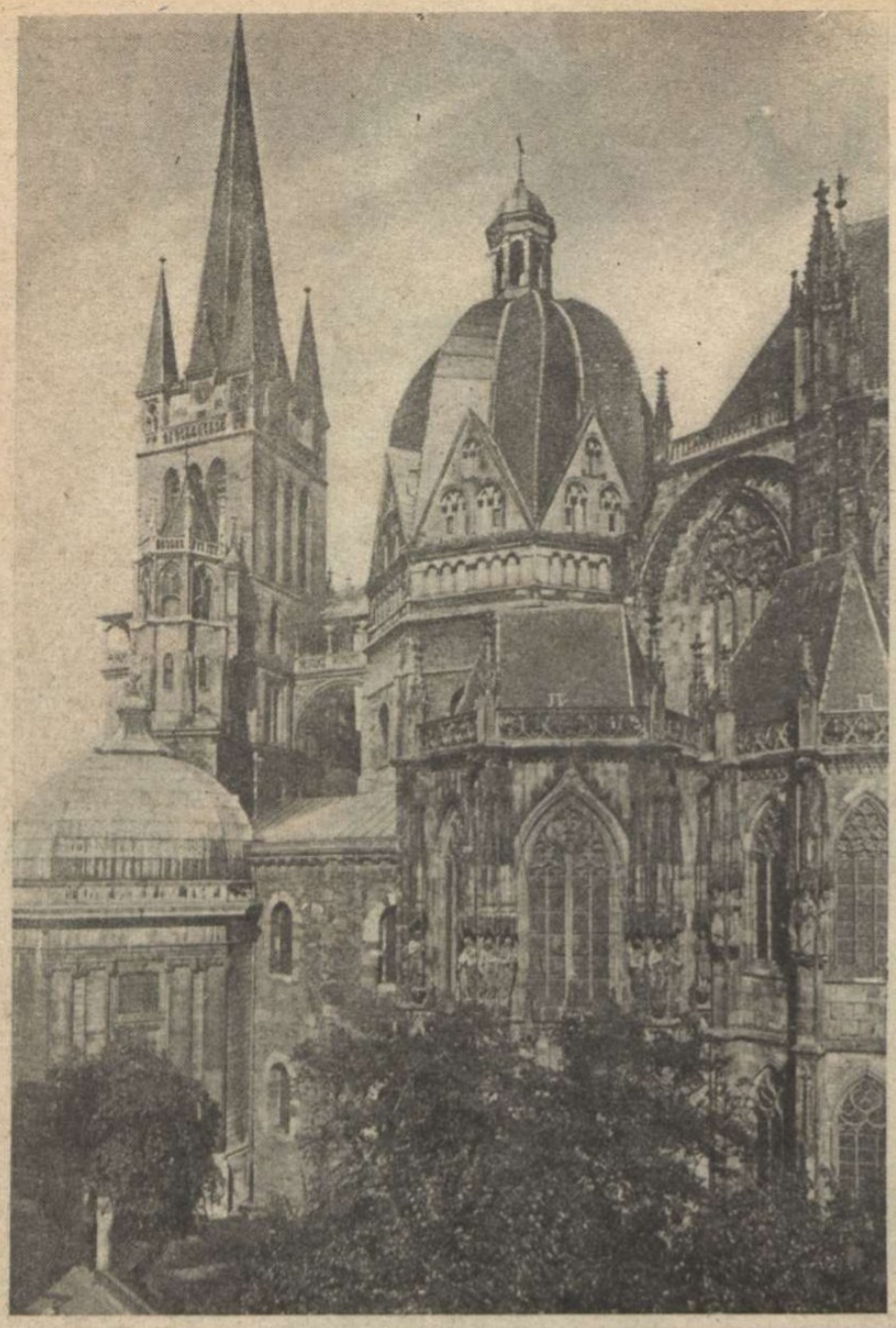

Aachen:

A kultúremberiség büszke alkotása volt az aacheni székesegyház, amelyben Nagy Károly császár hamvait őrizték. A középkori műemlékre is ráhullitak az angol terrortámadás barbár bombái ←

Speer dr. birodalmi miniszter a harcoló csapatok között. Legutóbbi körútján a Kubán-hídfő menti német állásokat szemlélte meg

Madrid:

Az Ibér-félsziget két semleges országa, Portugália és Spanyolország közös akarattal védelmezi a nagy világküzdelemben szigorú kívülállását. A spanyol fővárosban most portugál tengerészeti bizottság tárgyal Alvaro Marta tengernaggyal a közös magatartás részleteiről ↓

Világ

Madrid:

A bolsevizmus ellen harcoló spanyol légió hősi halottainak emlékművét rövidesen felállítják a fővárosban. A megható szoborcsoport hűségesen fejezi ki a bajtársiasság szellemét

Spanyolország:

A falange-ifjúság testi-lelki edzésére óriási táborokban gyűjtik össze a spanyol fiatalságot. 100.000 ifjú fordul meg ezen a nyáron a Madrid melletti Santa Maria des Escorial táborban, amelyet a napokban nyitottak meg ←

Csendes-Óceán:

Csak kényelmesen! Amerikai tengerészgyalogság érkezik egy csendesóceáni kis szigetre s nem túl katonás csoportokban száll partra. Milyen melegük lesz még, ha a japánokkal is harcolni kell a trópusi hőségben! →

Amerika:

Roosevelt elnök az egyik déli állam kiképző táborában szemlét tartott a nemrég felállított légi gyalogság ezredei fölött s a komoly katonai parádén furcsa hatást keltett a parancsnoki kocsira kapaszkodott riporterek csapata ↓

ujság

Nanking: Népeink barátságára és felvirágzására! Tozso tábornok és Wang Csing Wei, a nemzeti Kina vezére poharat ürítenek a két rokon nép egyetértésére Nankingban, ahová Japán miniszterelnöke az együttműködés részleteinek megtárgyalására érkezett

Bangkok: →
A nemrég felállított indiai nemzeti hadsereg zászlói alá tízezrével sereglik a gyarmati sors keserűségével betelt hindú nép. Subhas Chandra Bose most tartotti szemlét a tökéletesen felszerelt első hadoszályok felett Bangkokban

Berlin: →
Tanulságos látogatást tett a totális német munkamozgósítás tanulmányozására a fiatal Horvátország állami munkaszolgálatának vezetője Berlinben. A vendéget Müller-Brandenburg fogadta

Róma: Az angolszász terrortámadás után, lelkesen tüntetve az ellenállás mellett, tömegesen jelentkezik az olasz főváros ifjúsága a nemzeti munkaszolgálat szervezeteinél. A bombák nem törték meg a fasiszta lélek harci akaratát!

Madrid: A spanyol főváros leányai minden júliusban elzarándokolnak floridai szent Antal kápolnájához, hogy segítségét kérjék házasságukhoz. A hagyományos zarándoklaton az idén is nagy tömegben vettek részt a vidám menyasszonyjelöltek

Alaska: Paddock Charles kapitány, a volt futó-világbajnok, repülőgépszerencsétlenség áldozata lett. Az alaskai Kiska-sziget közelében lezuhant és meghalt.

Malmö: →
Stockholmban szépen szereplő Magyar válogatott atléták, több vidéki városban is rajthoz álltak. Képünkön Strandberg, Svédország és egyben Európa leggyorsabb futója, mellszélességgel győz Petsőczy (Magyarország) ellen

TERRORTÁMADÁS AZ „ÖRÖK VÁROS" ELLEN

Az egész keresztény világ mélységes megrendüléssel olvasta a Szentatyának Róma bíboros helytartójához intézett megrázó levelét:

„... Emlékeztettük a küzdő feleket, hogy bármely oldalon küzdjenek is, ha meg akarják őrizni nemzetük méltóságát és fegyvereik becsületét, akkor tartsák tiszteletben a békés polgárok életét és a vallás, valamint a műveltség értékeit. Mint ennek a szent városnak püspöke, kitartóan arra törekedtünk, hogy a mi kedveit Rómánkat kíméljék meg a bombatámadás borzalmaitól és káraitól.

Gondoljatok arra, — mondottuk, — hogy a jövendő nemzedékek milyen szigorú ítéletet fognak mondani arról, aki elpusztítja ezeket az értékeket, amelyeket a legfélelmetesebben meg kellene őrizni, mint az emberiség és a népek haladásának kincseit és büszkeségét ..."

Az angolszász repülő-erődök már Róma egén szálltak, mikor az amerikai ügyvivő az elmúlt hétfőn, — **három perccel az első bombák lezuhanása előtt,** — kihallgatást kért XII. Piustól és be akarta jelenteni a pápának, hogy a demokráciák visszavonják sokszoros ünnepélyes ígéretüket, amelyekkel a kultúremberiség és keresztény világ legszentebb kincseit őrző város sértetlenségét garantálták ... „Hadicélpontokat" kerestek és **csodálatos biztonsággal találták el most is, bevált szokásuk szerint, a szövetségesek pilótái a lakónegyedeket, egyetemi épületeket, s a világ légrégibb keresztény templomát, a San Lorenzo bazilikát,** amely még hozzá a Vatikán semleges államának tulajdona, a mellette lévő temetőt, amelyben megrongálták a pápa családjának síremlékét is! Hiába háborodik fel a tisztességes világ lelkiismerete, hasztalan szörnyed el minden ép lelkű ember a barbár cselekedeten, a demokráciák újjonganak és **amerikai kollégája meleg szerencsekívánatokat küld Doolittle angol légi marsallnak a „tökéletes rombolás" sikeréhez.** Igaz, jogos a gratuláció. Hétszáznál több a halott gyermek, asszony és aggastyán, s elpusztult egy templom, amelyet elmult századok két barbár betörése is épségben hagyott!

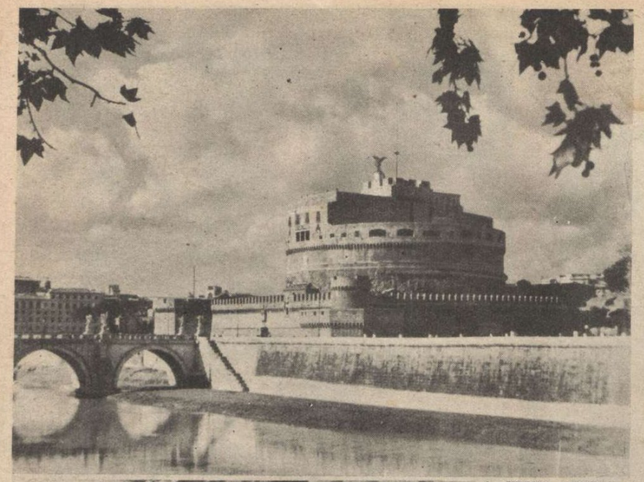

A KEREK ANGYALVÁR, Hadrián császár egykori síremléke, amely épségben élte át a vandál hordák kétszeri pusztítását. Most a demokráciák „kultúráit" hadviselése fenyegeti ezt is ...

ÉGRETÖRŐ OSZLOPOK KÖRÍVE ad felejthetetlen képet a Szent Péter templomnak. De ahol máskor a világ minden tájáról érkezett zarándokok gyülekeztek, ma a szétzúzott negyed hajléktalanjai csoportosulnak Róma bombázásának örökre emlékezetes órájában

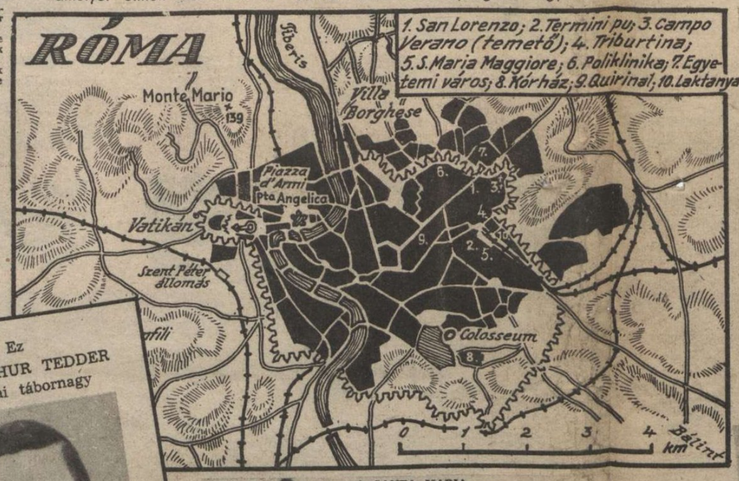

Ez
SIR ARTHUR TEDDER
amerikai tábornagy

Az ő nevéhez fűződik Róma bombázásának szomorú „dicsősége"

A SANTA MARIA MAGGIORE, Róma hét bazilikájának egyike, az Örök Város központjában. Ide akar költözni XII. Pius, aki Róma püspökeként osztozni kíván hívei sorsában, ha az angolszász „kultúrnemzetek" még egyszer megtámadnák a kereszténység bölcsőhelyét

AZ EGYETEMI VÁROS, amelynek márványépületeire szintén jutott a terrortámadás bombáiból!

IJESZTŐ ROMHALMAZZÁ VÁLT lakóház a Via Tiburtinán ... Még közelében se volt hadicélpont!

A RÓMAI NAGYTEMETŐ az angolszász bombavetők látogatása után ...

CSAK SZOMORÚ ROMOK MARADTAK a kereszténység legrégibb templomából, a San Lorenzo fuori le Mura-ból, amelynél jobb hadicélt nem találtak Rómában a szövetségesek bombavetői. A bazilika elpusztításához lelkes szerencsekívánatait küldte az angol légierő marsalljának, Doolitle tábornagynak, amerikai kollégája ...

HÁBORÚS ÖLTÖZÉK ÓVJA a legbecsesebb antik emlékeket. Karcsú márványoszlopok között deszkaboódé építettek a Vesztíliák házának is.

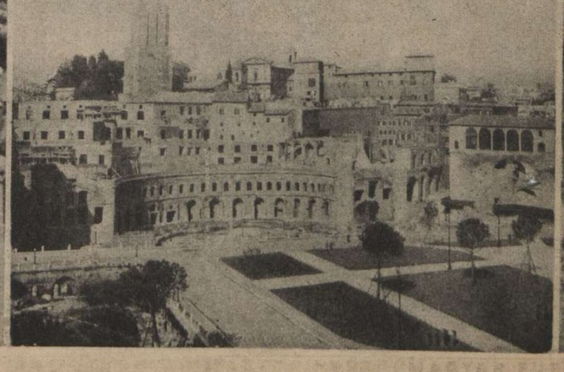

A CSÁSZÁRI IMPÉRIUM BÜSZKE HIRDETŐJE Trajanus vásárcsarnokának maradványa. A lelkes tudomány minden kődarabját szorgos gonddal ásta ki az évszázadok vastag földrétege alól s most a kultúremberiségnek rettegnie kell végső pusztulása miatt!

NINCS MÁS VÉDELME a forró kövek közt a légvédelmi megfigyelőnek, csak a sisakjára tűzött, ágazó fűcsomó

AZ ETNA OLDALÁBAN,
kopár sziklák közt, ahol csak az igénytelen kaktusz ver gyökeret, sűrűn állnak a légvédelmi lövegek. Az ágyú csövének fehér karikái mutatják, hogy 26 angolszász repülő elpusztításával büszkélkedik legénysége!

Súlyos harcok

A tengelycsapatok védelme Szicilia szigetén egyre jobban az északkeleti harmadra összpontosul, ahogy a hadműveleti tervek ezt már jóelőre előírták. Itt könnyebb az utánpótlás problémáját megoldani, mert közel a messzinai csatorna, amelynek vizén percenként haladnak át az emberek és hadianyaggal megrakott gőzkompok. **Az ellenállás óráról órára szívósabb, az angolszász hadvezetőség**

JELLEGZETES SZICILIAI TÁJ, a szigetet középső vidékén. A gyér erdőkben, kopasz, széltől korbácsolt dombtetőkön most véres küzdelem dúl a védelem és az angolszászok páncélosai között

CATANIA KIKÖTŐJE, háttérben a távoli, békésen füstölgő Etnával. Az öböl körül ekkor még nem dúlt a harc, a fodrozó vízen halászbárkák siklottak tova

ÉJSZAKAI TALÁLKOZÁS:

Angol gyorsnaszádok próbáltak behatolni a messzinai csatornába, amely a tengely utánpótlásának legfontosabb útja. Az ellenséget a parti ütegek félelmetes tűzfüggönye fogadja s néhány perc múlva egy eget-földet bevilágító robbanás bizonyítja, hogy a védelem eredményes volt...

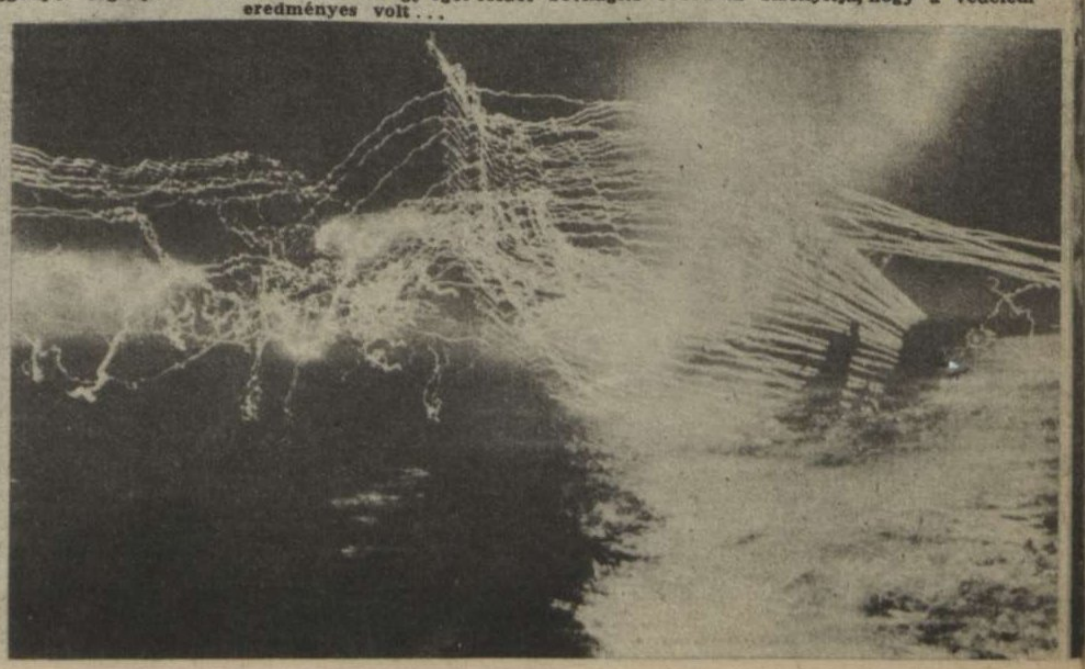

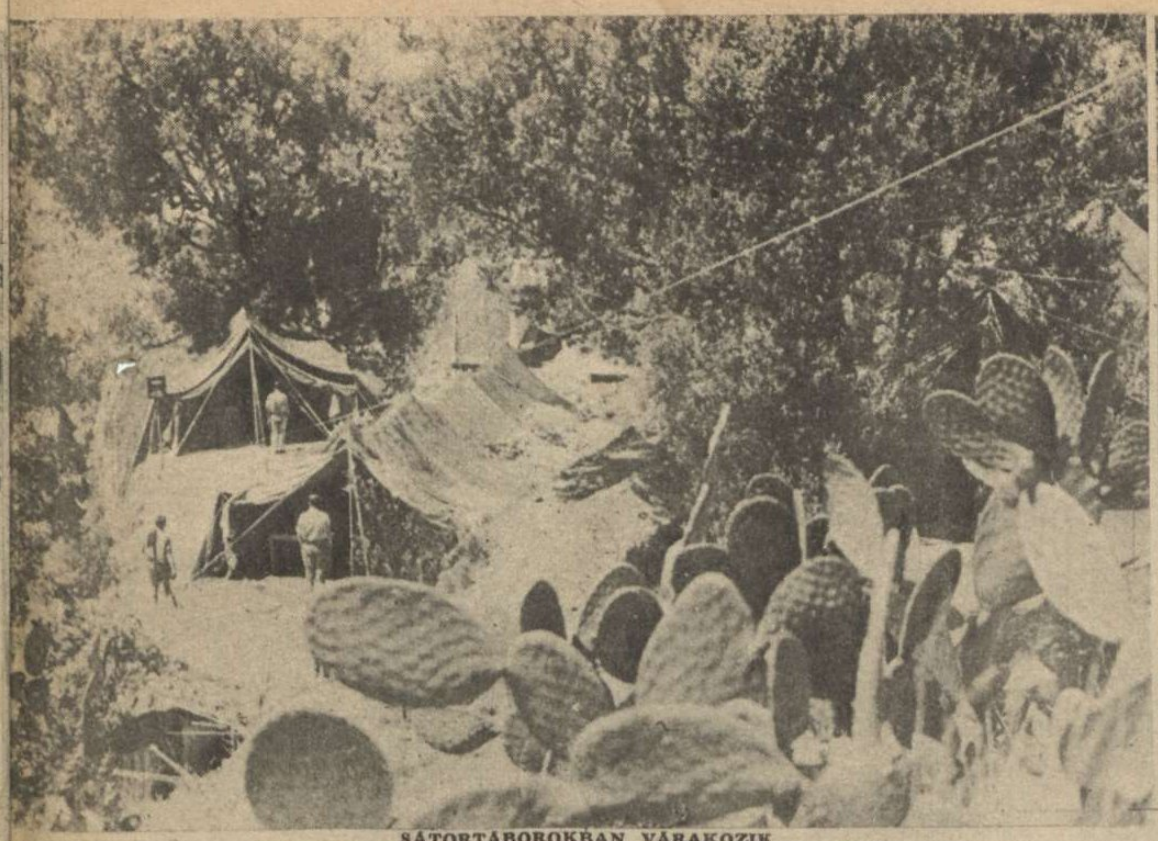

SÁTORTÁBOROKBAN VÁRAKOZIK
bevetésére az olajfaligetek között a tengely tartaléka. A vad júliusi hőségben perzsel a nap Szicilia földjén

Szicíliá..

kénytelen új meg új erősítéseket dobni harcba, de erejének egy részét elforgácsolja az újonnan megszállt területek megszállása. Már kiderült, hogy Eisenhoover túlzottan derűlátó volt, mert csak méterről méterre haladhat előre serege, de így is keserves veszteségek árán. S a német és olasz vezetés **a főerőt eddig még mindig nem vetette harcba...**

TÖKÉLETES ÁLCÁZÁS
védi a sziciliai védők ütegeit az ellenséges felderítés ellen. Pár lépésről már semmi se látszik a nehézágyúból és kiszolgáló legénységéből

← A MADDALENAI ÖBÖL, ahol újabb inváziós erők szálltak partra

LEHANYATLOTT SZÁRNYAK... Ezt az amerikai gépet Comiso határában lőtte le egy légvédelmi ágyú →

↑ MINDEN LÖVEG TÜZEL a messinai csatornát őrző olasz hajóról a közelgő angolszász repülőkre. Irgalmatlan a harc, mert a legnagyobb érdekek forognak kockán

Fényképeink a legszenzációsabb felvételek a sziciliai partvidéken dúló tengeri csatákról

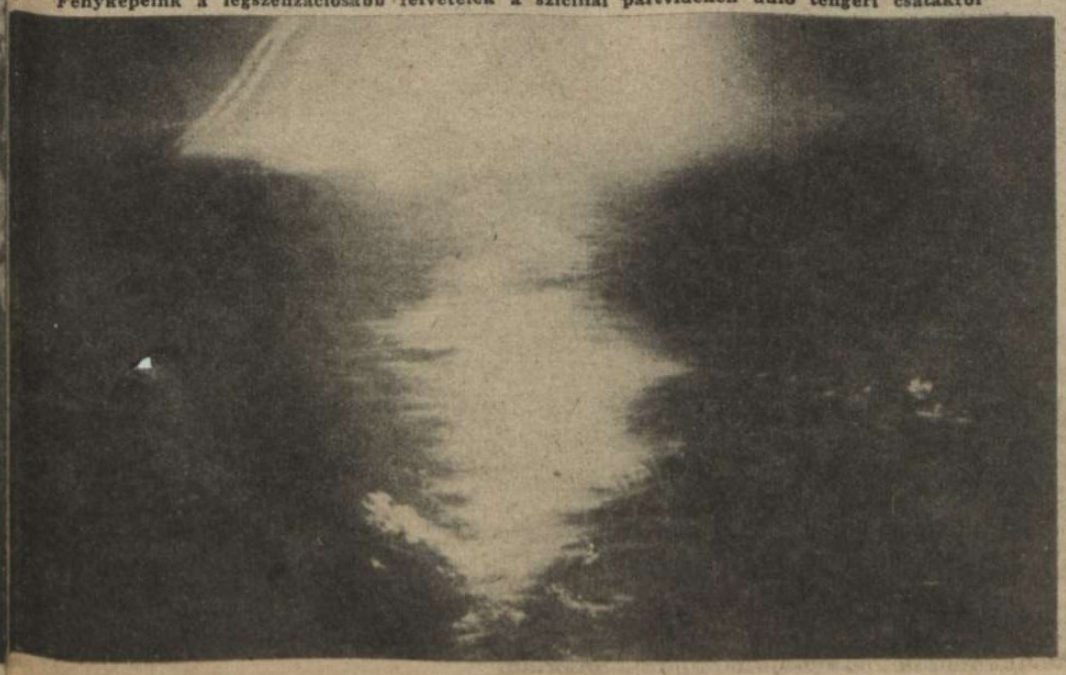

ÉLET-HALÁL MÉRKŐZÉS VOLT
a messzinai csatornában, ahová alkonyatkor bemerészkedett egy angol gyorsnaszád. A német vízi védelem gránátjai felgyújtották a járművet, amely lassan a tenger mélyébe süllyed

TOMBOLÓ CSATÁK KELETEN

A BÁTOR ELSZÁNTSÁG szobrát mintájhatná meg a művész a harcba induló gránátosról. Arcáról nyugalom, testtartásából a feszülő erő sugárzik

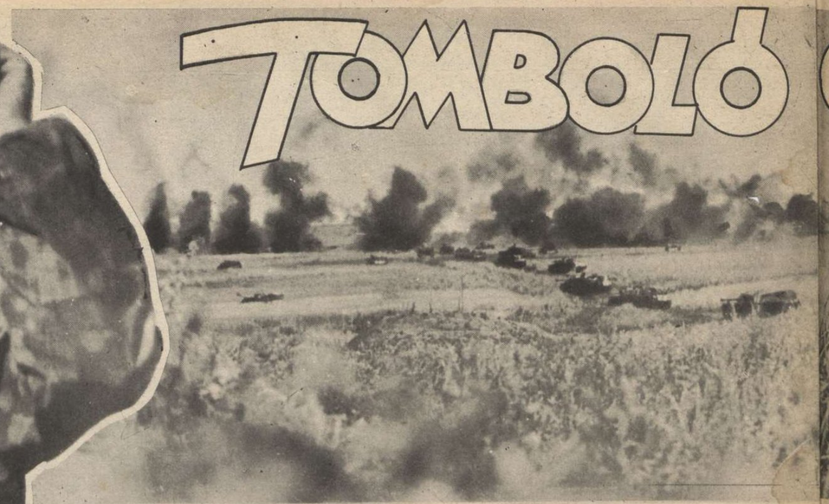

A BJELGORODI „VÉRMALOM" szüntelenül őrli a bolsevista hadsereg ember- és hadianyagát. Az értelmetlen acélkáosszá vált harckocsik, ágyúk, motoros járművek elborítják a végtelen mezőt, amelyen szakadatlan új támadásra lendül a világ legtökéletesebb hadigépezete

A keleti hadszíntéren rendkívül súlyos, hadműveletileg egybefüggő csaták tombolnak, szinte a magas északtól, le az Azovi tengerig. Meglódult az óriási front, az oreli és bjelgorodi német ellenlökés ereje oly kivédhetetlennek bizonyult, hogy a bolsevista hadvezetőség idő előtt kénytelen volt a borzalmas nyomás enyhítésére offenzivára hajszolni nyilván még tel nem készült hadosztályait is. Az a remény, hogy a német tartalékokat majd magukra vonják ezek a támadó seregtestek és akár pusztulásuk árán is, megállítják a könyörtelen germán hadigépezetet. A **„vérmalom" tovább őrli a szovjet ember- és anyag-tömegét. Katona, fegyver, technikai felkészültség, nyersanyagtermelés, szállítás, a hátmögötti ország elszánt készsége minden áldozatra: ezek a német nagyvezérkar számítási tényezői, mikor a csata várható eredményeit latolgatja.** A haditermelés megint előállította a legjobb fegyvereket, amelyeket a történelem legjobb katonájának kezébe adtak s most már csak az időt kell kivárni, mikor a mérkőzés eldől... **Minden méternyi helyért keserű küzdelem folyik,** az oreli térség, a keleti arcvonal hullámtörő gátja felfogja a megújuló, kétségbeesett rohamokat, s az európai népekért csatázó hadseregek a négyéves hadjáratban kipróbált szilárd nyugalommal állják a harcot. Nem a térnyerés egyik fél végcélja sem: az ember és anyag könyörtelen felmorzsolására tör a harcolók akarata s az eredményről a hadijelentések elképesztő számai már beszélnek is.

MERÉSZ ELÖRETÖRÉSSEL átvetették az ellenséget a gránátosok a mély tankelhárító árkokon túlra s a csapdákon át már biztonságosan haladhatnak át a súlyos járművek. Így támogatják egymást a példásan együttműködő fegyvernemek

A NYITOTT TORONYBÓL FIGYELI a gránátosok rohamát a Tigrisek parancsnoka. S ahol megpróbálják az ellenállást a vörös egységek, széles acéltalpakon odagördülnek a harckocsik, döntően beleszólni a küzdelembe...

HÚSZ LÉPÉSRE AZ ELLENSÉGTŐL, a halálveszély vakmerő megvetésével dolgozik az utász. A hevenyészett fedezékből kirepül a drótsövényt szétmarcangoló gránát, s a széles kapun át kéztusára rohanhat a gránátos

FÜSTÖLÖGVE ÉGNEK a kilőtt vörös harckocsik; ámerre a páncélgránátos hadosztály mindent eladpró rohama elvonult. Tíz kilométeres mélységben törte át a bolsevista állásokat egyetlen lendületfik

EGÉSZ HADOSZTÁLYOKAT SEMMISÍTETT MEG a vakmerő és irtózatos erejű roham. Aki életben maradt, elcsigázottan, de a megmentett élet örömével zavaros tekintetében megadja magát. És hosszú oszlopban vonul a fogolycsapat a gyűjtőtáborok felé, csekély kísérettel. Nem nagyon kell őrizni az embereket, akik örülnek, hogy nem hajszolják többé harcba őket

PÁNCÉLOS PÁNCÉLOS MÖGÖTT VONUL, belátthatatlan sorban, a hitvány földúton végig. A gépek gigászi csatája ez, amelyet rettenthetetlen szívvel irá.nyít a győzelmi akarattal ← élteli ember!

DERÉKIG ÉRŐ GIZ-GAZ BORÍTJA a síkságot, amelyen az idén nem arattak már a bolsevisták. A steppe bozótjában kis csoportokban gyülekezik a támadáshoz a gyalogság

ÉS MINDENÜTT FELTŰNIK A TIGRIS, a félelmetes új harci eszköz, amelynek védelme alatt előnyomulnak, lépésről-lépésre a gránátosok. Mert végül mégis a katona lendülete dönti el az ütközet sorsát

BADOGLIO TÁBORNAGY

Róma jelentette hétfőn a hajnali órákban, hogy Mussolini miniszterelnök lemondott és helyét Badoglio tábornagy foglalta el. Badoglio tábornagy kiáltványában fegyelemre és a hősi küzdelem folytatására hívta fel az olasz népet.

AKNAZÁR VÉDI A NORVÉGIAI PARTOKAT
Németország a magas északon is felkészült minden eshetőségre

DÖNITZ VEZÉRTENGERNAGY látogatása az Atlanti Óceánon küzdő romboló flottillánál

HADIJELENTÉSEK,

Mint a távoli ágyúdörgés tompa, konok, szűnni nem akaró moraja, úgy zuhognak az értelemre a százszor hallott és újra ismétlődő nevek: Orel, Bjelgorod, Donec, Mius, Leningrád, Brjanszk, Kubán... Lángot vetnek a szavak a július pokoli hőségében s lángol a tájék is ahol a városok állnak, a végtelen szarmata síkságon, a magas északtól szinte az Azov mocsaras partjaiig. A nyár vad forróságában roppant seregek birkóznak egymással, páncélos szörnyetegek rohannak egymás felé. *Hatszáz hadosztály küzdelme ez, gigantikus mértékben elterpeszkedve száz és száz kilométerre ideoda hullámozva.* Július ötödike óta kereken *5549 harckocsi pusztult el a kegyetlen vállalkozásban, legalább 350 ezer ember elesett, 2201 löveg, 3766 géppuska, 2344 repülőgép odavan, hullahegyekbe vesztek a legjobb csapatok.* Katonaléleklektani kényszer most már az áldozatok további halmozása és a hazárd bolseviki hadvezetés, az emberiség történelmének kétségtelenül legnagyobb anyagcsatájában... Hogy miért kellett ezt a gigászi mészárszéket berendezni? *A szovjetet súlyos helyzete kényszerítette támadásra az oreli szakaszon, ahol siker esetén legközelebb érhette volna a termékeny ukrajnai mezőket...* Nyomorúság uralkodik a bolsevista paradicsomban. Az amerikai ujságírók jelentik, hogy a szovjetben a fejadagok már „az emberi önmegtartóztatás alsó határát érték el" és Gorkij, Tula, Tambov, Kazán kerületeiben kétségbeejtő állapotok vannak az élelmezés terén. A munkáskezeket elkívánta a lázas deliriumban dolgozó hadiipar, amelynek pótolnia kell az amerikai szállítmányok kiesését, nem volt, aki megművelje a földet, s a termékeny „gabonagyár" Ukrajna már a németeknek adja az idei búzát. *Ezért kellett az oreli vállalkozást megkezdeni, akár akarták Sztalinék, akár nem.*

Súlyos a harc

a szovjetfront minden szakaszán. A küzdelem súlypontja, annak ellenére, hogy mozgásba lendült az elmult héten a Kubán hídfőjétől Leningrádig az egész óriási front, még mindig az orel—bjelgorodi szakasz maradt. Itt kísérlik meg újra és újra a bolsevista páncélos különítmények és válogatott lövészhadosztályok a német arcvonal keresztülroppantását, de az eredmény eddig kudarc és mérhetetlen veszteség csupán. *Egyedül ezen a ponton egyetlen napon 218 nehéz páncélos harckocsit pusztítottak el a német ágyúk, a Tigrisek és csatarepülőgépek.*

A kubani hídfőnél, ahol a szovjet hadvezérek súlypont-váltogató taktikája alapján a németek már várták a támadás megindulását, csupán két napig tartottak a meg-meg újuló rohamok a szilárdan kiépített védelmi állások ellen, aztán minden elcsendesedett, *háromszáz lelőtt repülőgép és ugyanannyi elpusztított harckocsi mérlege árán...*

A miusi és doneci arcvonalon egymásután többször is áttörési kísérletekbe kezdtek a szovjeterők, különösen nagyarányú páncélos támogatással és a tüzérség heves beavatkozásával. Talán itt vonultattak fel legnagyobb tüzérségi tartalékot, ahol a nagyon fiatal és nagyon öreg korosztályokból alakított támadó hadosztályok harci értékét kellett a vörös hadsereg legjobb fegyvernemének, a tüzérségnek kisegítenie. De hiába lódultak ki fedezékeikből a rohamra hajszolt ezredek, s ismételték meg támadásaikat éjjel-nappal, az áttörési kísérlet meg-

↑ **A CSATORNA PARTJÁN** szegett szárnyakkal zuhant le ez a négymotoros angol bombavető. Terhét már nem tudta elvinni a német városok fölé, ahová a RAF vezetői szánták: templomok, iskolák és kórházak ellen!

SZERENCSÉS ÖSSZEÜTKÖZÉS UTÁN újra az otthoni vizeken! Különös kalandban volt része egy német tengeralattjárónak: viharos időjárásban, rossz látási viszonyok mellett az Atlanti Óceán északi vizein összeütközött egy angol romboló-val. A tengeralattjáró kapitányának sikerült a megsérült hajót biztonságban hazakormányozni

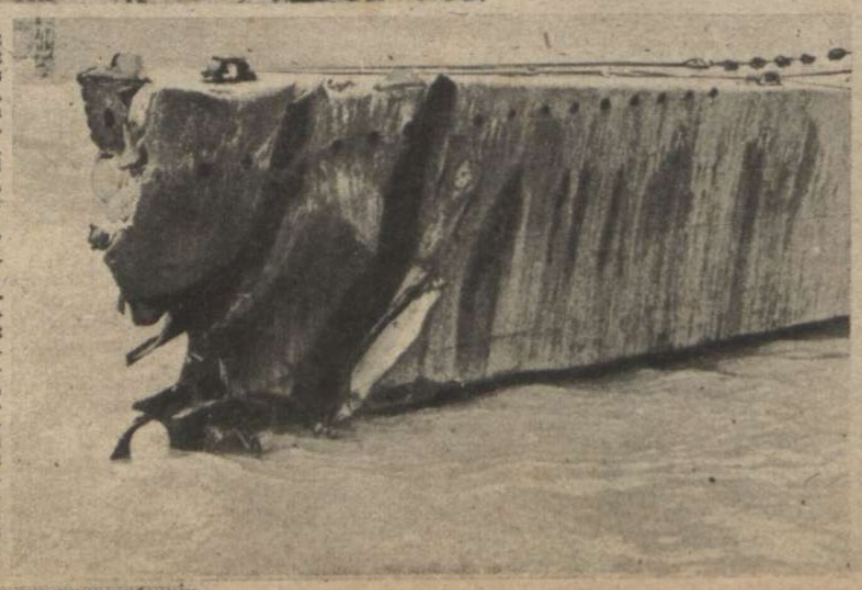

KÖNNYŰ NÉMET HARCI EGYSÉGEK a Csatorna vizein biztosítják a hajóforgalmat →

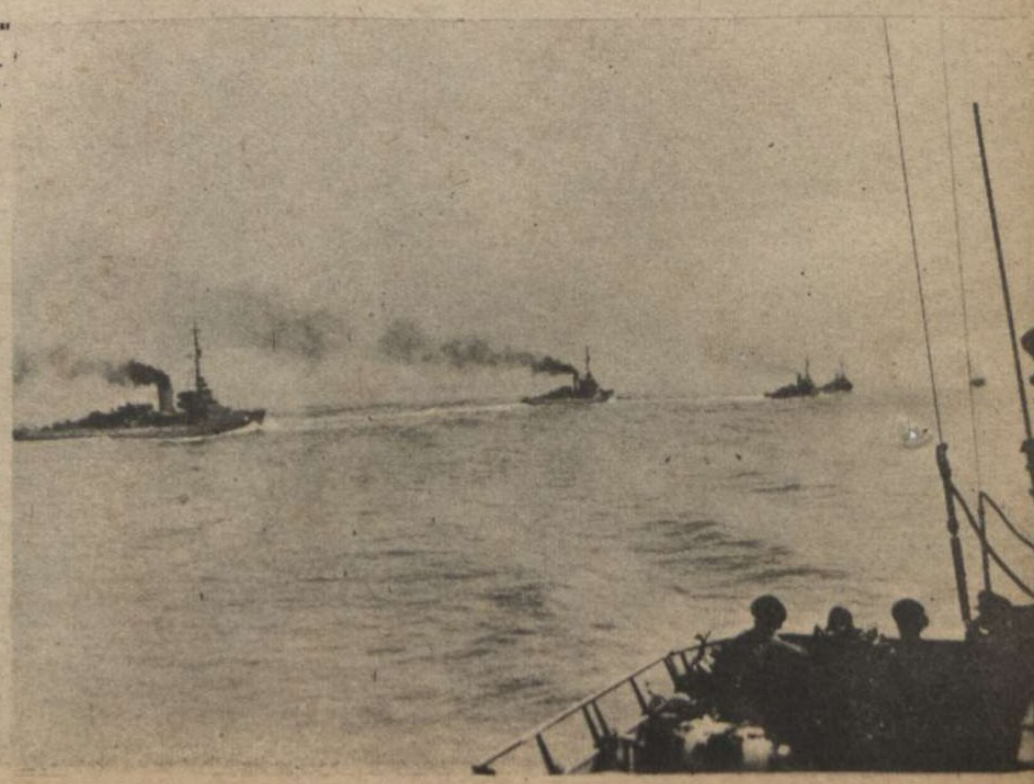

KESSELRING ÉS RICHTHOFFEN NÉMET VEZÉRTÁBORNAGYOK
irányítják Délolaszországban a tengely légierejét a súlyos elhárító harcokban

NAGY SZÁLLÍTMÁNY ÉRKEZETT
az egyik finn szigetre, amelyet a német csapatok tartanak megszállva. A karaván sértetlenül futott be a kis öbölbe, — a szovjet flottája már nem tudja zavarni a nyugodt közlekedést

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

rekedt. A csatateret beborítják az új bolsevista tankok kiégett roncsai, mert a német páncéltörők számára *nem volt meglepetés a megreformált T 34-es se, öntött acél tornyával és erősebb homlok-védő lemezeivel* ...

Leningrádnál, ahol hónapokon keresztül csendes volt a front, váratlanul támadást kezdett a német állások ellen a bolsevista hadvezetőség. *Új fegyverek tömegét vetette harcba, s olyan tüzérségi előkészítést alkalmazott, amilyenre még Orelnél se volt példa: háromszáznegyven üteg gránátjai zúdultak a német védelem állásaira,* a Sztalin orgonák, gránátvetők lövedékei mellett s aztán páncélosok tömegtámogatásával 18 hadosztály indult rohamra. Az eredmény: már a védelmi állások előtt halomra lőtték az offenzívára felkészült németek a támadókat ...

A sziciliai hadszintér

fontos változásokban formálódik. Ahogy előre látható volt, a tengelyhatalmak lassú, tervszerű halogató harc után visszavonultak a sziget nyugati vidékéről. Egyre inkább kezd itt érvényesülni az a módszer, amelyet a német hadvezetés az utolsó keleti téli csatában alkalmazott s amikor *a stratégia követendő elveit a rendelkezésre álló tér mélysége szabja meg.* Minél nagyobb tömeget elpusztítani az ellenfél ember és hadianyagából, kitérni előle ott, ahol túlerőben van, s megrohanni, ahol gyenge pontjai mutatkoznak, nem ragaszkodni stratégiailag kevés értékű pontok birtokához, de végsőkig tartani a jelentőseket, — ime, ez a sziciliai tengely védelem magatartásának főszabálya is. Az utánpótlást, emberben és anyagban egyaránt nehézzé és keservessé teszik a tengely repülői, amelyek szünet nélkül támadják a két generális szállító flottáját. Az invázió megkezdésének órája óta a szövetségesek *hajótérben csaknem annyit veszítettek, mint amennyi a búvárhajók legszorgalmasabb működésének hónapjaiban a demokráciák szállító flottájából az összes világtengereken a vadászó falkáknak áldozatul esett.* Július 17-ig, az összesített jelentések szerint 816 ezer bruttoregiszter tonna pusztult el.

A szárazföldön is keserves veszteségeket szenved az angolszász inváziós hadsereg. Az a módszer, amelyet a német védekezés a keleti arcvonal téli nagy csatáiban próbált ki először, Sziciliában is hatásosnak bizonyult. Montgomery és Eisenhoover páncélosai közül július 10—20. között az összefoglaló jelentés szerint *228 elpusztult, száz pedig használhatatlanná rongálódott.*

Az olasz nép elszánt komolysággal védelmezi hazája földjét s a terrortámadások, amelyek nem kímélték már Rómát, a kulturemberiség szemében oly érinthetetlen Örök Várost sem, csak végsőkig lobogtatják egész Itáliában az ellenállás határozott akaratát. A tíz hullámban támadó hatszáz szövetséges bombázó megjelenése a kereszténység bölcsője fölött, nem tett jó szolgálatot a demokráciák ügyének. A földkerekség minden becsületesen érző népe felháborodott a hitvány merénylet felett s a robbanások fényénél most ismerte meg igazán az angolszász világ igazi arcát ...

Az új partraszállás

amelyet a norvégiai Vardőnél a bolsevisták megkíséreltek, tüntetés akart lenni a demokráciák felé, megmutatni, hogy a szovjet még az elképzelhetetlen méretű keleti csata kellős közepén is tud váratlan akciókat végrehajtani. A próbálkozás véres kudarcba fulladt, mint ahogy minden támadás, amelyet a kontinens ellen indítani próbálnának, akárhol másutt.

Annál fontosabb

azonban az, ami az elmult héten az arcvonalak mögött történt, a végsőkig fokozott háborús erőfeszítések kísérő jelenségeként. Mindenekelőtt a híres Atlantic Charta tökéletes használhatatlanságának kiderülése, amelyet az angol politika őszintén beismert. E vallomás után a világ nemzeteinek, — még azoknak is, amelyek nem ismerték a demokráciák diplomáciájának romlott és alattomos módszereit, — igazán nem lehet más meggyőződése, mint hogy a népek szabadságáról és függetlenségéről, a korlátlan önrendelkezés biztosításáról elszavalt angolszász mondatok csupán félrevezető hazudozások voltak s *a mai világban a nemzetek szabadságát igazán csak a kézben tartott fegyverekkel lehet és kell megvédeni* ...

A Hitler-Mussolini találkozóról, amelynek híre váratlanul érte és kínosan érintette a londoni és washingtoni játékosokat, — hiszen kellemetlen cáfolat volt arra a hírverésre, hogy a tengelyhatalmak vezetői között elhidegülés következett be, — nem adtak ki, csupán egy szűkszavú jelentést. De képzelhető, hogy az új Európáért harcoló népek vezetői milyen kérdésekről tárgyalhattak a komoly órákban ...

GÉPPUSKA ÁLLÁSOK A SZOVJETFRONT DÉLI SZAKASZÁN

ÉJJEL-NAPPAL
a legnehezebb elhárító harcok folynak a Miusz-arcvonal mentén is. Német tüzérség pergőtűzzel semmisíti meg az elkeseredett szovjetrohamokat

HONVÉDEINK DICSŐSÉGE

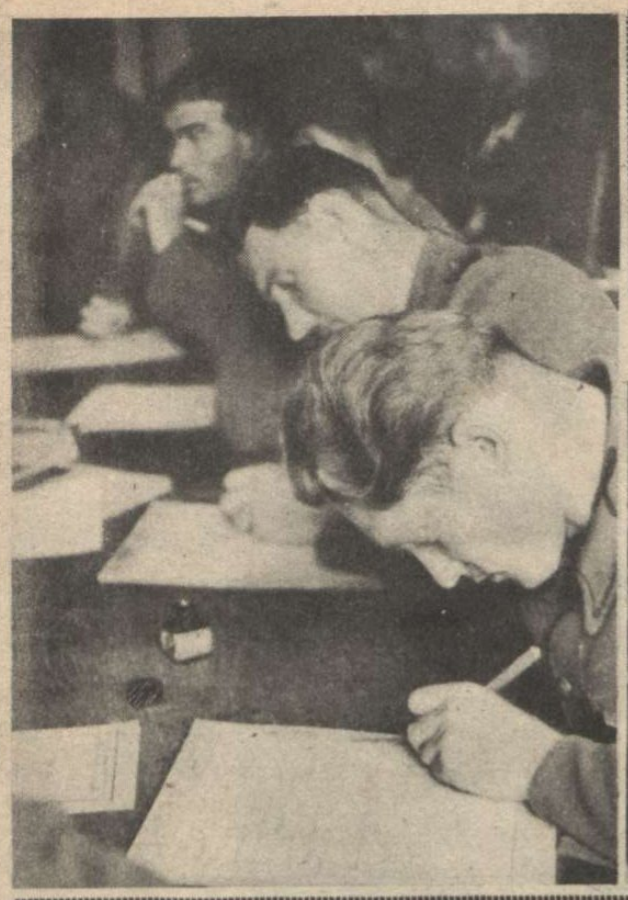

VITÉZSÉGI ÉRMEK VÉRSZÍNŰ SZALAGJAI

virítanak a katonazubbonyon s a hős, akinek jobb karja ottmaradt valahol a Don partján, balját gyakorolja a betűvetésben. A honvéd örök dicsősége, hogy helytállt a világtörténelem legádázabb hatalmával szemben... A Margitszigeti üdülőben, ötvenórás lecke után a tanulás arcvonalán is sikerrel vizsgáztak a csonka hősök!

GÁLOSY LÁSZLÓ
zászlós, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kardokkal a hadiszalagon

HIDVÉGI LAJOS
zászlós, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kardokkal a hadiszalagon

nemes fáji FÁY JENŐ
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

WALTER GYULA
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

FARSANG MIHÁLY
zászlós, Magyar Nagy Ezüst Vitézségi Érem

Dr. lovag BEER LÁSZLÓ
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme hadiszalagon a kardokkal

HAVAS LAJOS
főtörzsőrmester, Magyar Bronz Érdem Érme a hadiszalagon

HAÁN SÁNDOR
törzsőrmester, Magyar Ezüst Érdem Érme hadiszalagon

INCZE JÓZSEF
törzsőrmester, Magyar Bronz Érdem Érme a hadiszalagon, Magyar Bronz Vitézségi Érem

HALMOSI ISTVÁN
őrmester, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem

KOÓS GÁBOR
őrmester, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem

ifj. PROKOPIUS ERNŐ
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

KERÉNYI (HERINGER) BÉLA
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

GARAMSZEGI JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Nagy Ezüst Vitézségi Érem, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem, II. Osztályú Német Vaskereszt

ESZES LAJOS
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BÉRDI JÁNOS
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

LÉGRÁDI GYÖRGY
szakaszvezető, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem

SOMOGYI ENDRE
őrvezető, Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érem

HUNYADI VILMOS
őrvezető Magyar Bronz Vitézségi Érem

KÁRA SÁNDOR
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

ANDRÁSI JÁNOS
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

A SZOVJETFRONT MAGYAR HŐSI HALOTTJAI:

SALLAI (SCHALLER) FERENC
százados, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kardokkal a hadiszalagon

SAROK ISTVÁN
őrmester

CSOM JÁNOS
szakaszvezető

KISS BOZSÓDI ISTVÁN
őrvezető

D. DÖMÖTÖR GYULA
őrvezető

KOLTAVÁRI FERENC
őrvezető, eltűnt

HORVÁTH BÉLA
honvéd

ROBOG A VIKENDVONAT

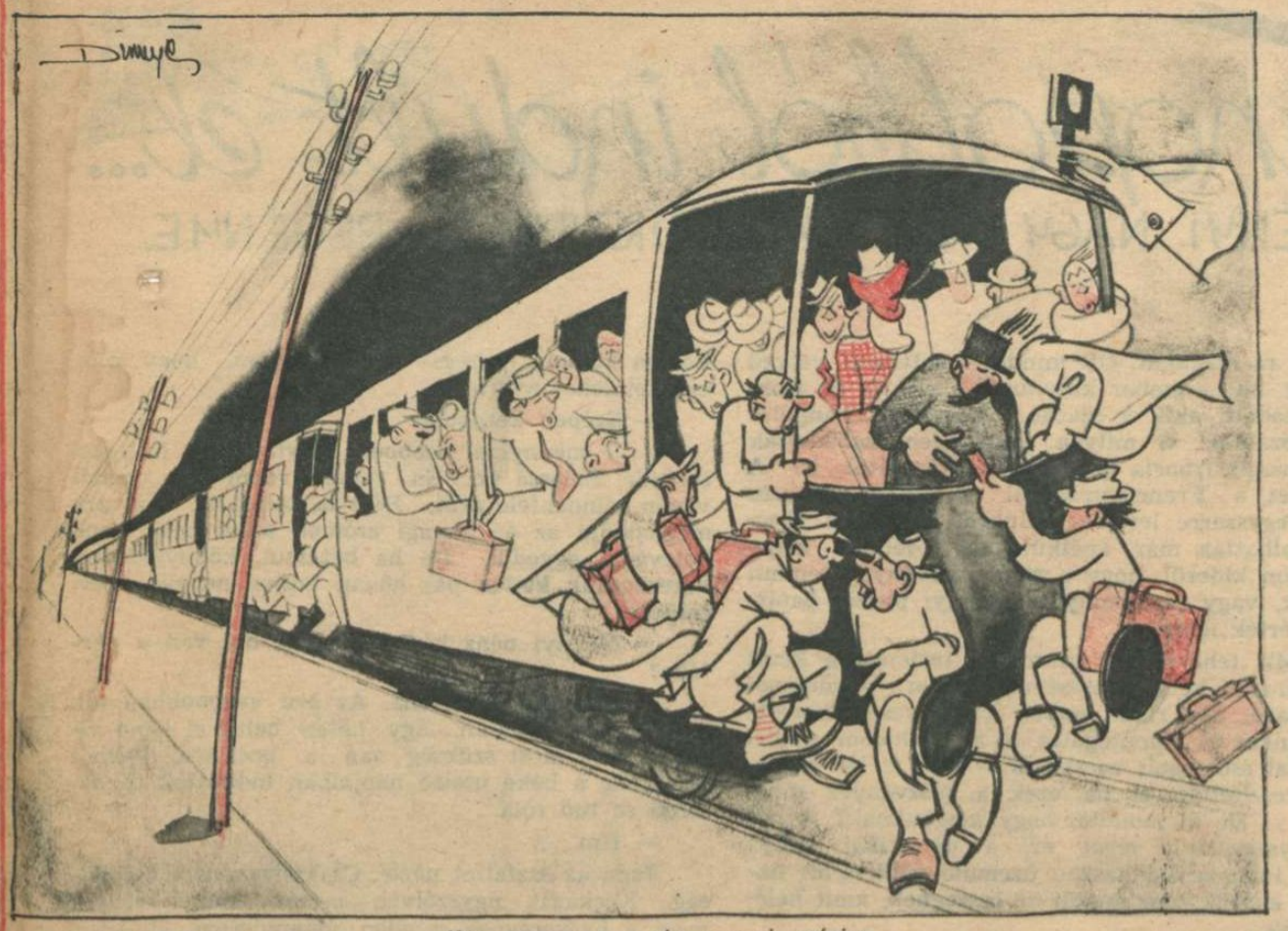

A tájékozott utas: — *Hja, uram, ez még semmi, várjon, majd ha a Nyugatinál felszáll egy hatosra!...*

MILLEN IDŐK!

— *Egek, Bertalan, mi történt veled?!*
— *Ne is kérdezd, — nem tetszett az átszállójegyem a villamoskalauznőnek...*

SZÍNJÁTSZÓ BOLSEVISTA KAMÉLEON

A SZOVJET IS LENGYEL «ÖNKÉNTES» HADSEREGET SZERVEZ...

«...és mi, lengyelek, a rádió hullámain át is biztosíthatjuk a világot arról, hogy sorsunk és jövőnk biztosított Szovjetoroszországban...»

A FLORIDAI TENGERPARTON

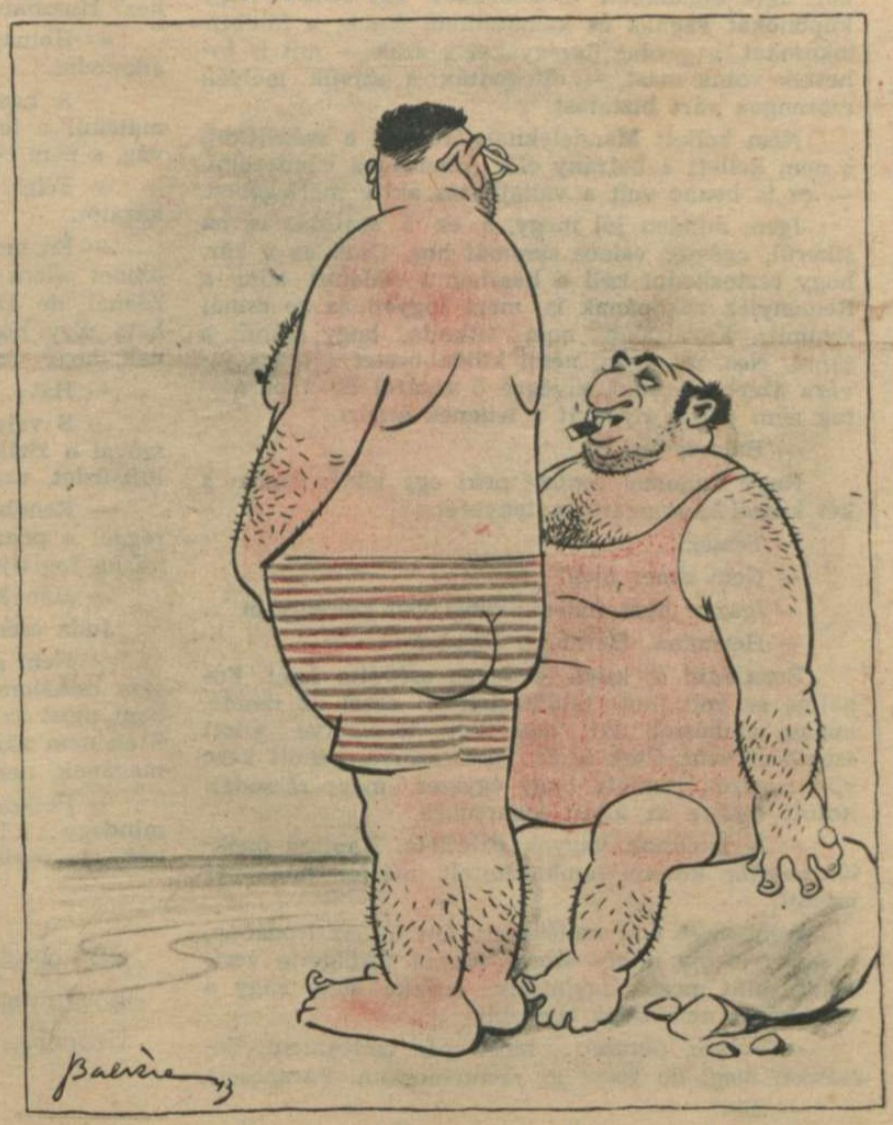

— *Aggódom, Samukám, mert a feleségem csak most hajózik utánam Európából.*
— *Nebich! Amszterdámban még el akartál válni tőle, Ha elsülyed, megtakarítod a temetési költséget...*

PESTI NYÁR 1943.

— *Uram, van egy remek fekete kabinom...*

A FÖLD FELOSZTÁSA UTÁN

— *Halló, Sam, mit csinálsz?...*
— *Azon gondolkodom, hogy mivel ajándékozzalak meg önzetlen segítségedért...*
— *Érdekes, én is éppen azon gondolkodom!...*

FŐ AZ ITAL!...

«Egészségére az uraknak, ha már a pálinkát a firma neve nélkül szeretik...»

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(49.)

Égett benne, mint egy seb a vágy, Gyéressy Ádám leánya után. Mint valaha a pénzt, úgy kívánta megszerezni,, oly forró szenvedéllyel, szinte élete végső kívánságaként, amelynek teljesülése után talán megnyugodhatik.

Komor gyakran nyitott rá úgy, hogy az íróasztalra könyökölve, arcát tenyerébe nyugtatva ült, eleresztett tekintettel, elvégezetlen munkáinak, aláiratlan leveleinek halmaza között.

— Mi baja? — faggatta.

Azt gondolta, a halott asszony után bánkódik és próbálta vígasztalni

— Nézze, ne krenkolja magát annyit. Ami történt, azon változtatni már nem lehet...

Bólogatott, ráhagyta, sóhajtott és bánatosan forgatta szemeit. Hadd higyje, legalább békében marad tőle s tisztelvén gyászát, nem veszi rossz néven, ha olykor kissé több munkát hagy nyakába szakadni, mint amennyit a társas viszony természetessé tesz.

Anyósának néha még írt, tanácsokat adott neki, de magában úgy döntött, hogy lassan eltávolodik egészen Jetta asszonytól. A fiú örökölte Rozele vagyonát, a hozományt nem kell visszaadni, sőt egyszer, ha Groszmann Oziás özvegye lehúnyja szemét, a munkácsi ház, az üzlet és a készpénz is az ő kezébe hull. Nem kell különösen barátságosnak lennie az öreg asszonyhoz, kivált, ha nagy terve sikerül... Akadályt már nem látott. Mióta itt élt Pesten, s közelről nézhette a magas üzleti világ nyüzsgését, megtanulta ismerni a pénz, a gyár par hatalmasainak dolgát, látta, hogy mágnások is összeházasodnak a zsidóval. Csak pénz kérdése ez. Vagyoné, amely jótékonyan elönti aranyával tulajdonosának gyanús származását s kiengeszteli vele szemben a finnyás gőgöt. Vajjon csak ő lenne kivétel e szabály alól? Hiszen most már azt se mondhatják neki, hogy zsidó. Fiával együtt a református egyház tagja, megkeresztelték, írást adtak róla. Brandstein Juda meghalt, nincs többé, helyette itt él egy Balassa Jenő nevű nagyvállalkozó, földbirtokos, akinek semmi köze a gyanús felekezethez. Jótevője az egyháznak, — megkereszteltetése napján ötezer koronás alapítványt tett az árvaház javára, — s azt mondták neki, hogy még presbiterré is megválaszthatják.

Ötezer koronát küldött ezen a napon Tarnopolba is... Brandstein Josua címére ment a pénz, mintegy vérdíj a megölt és mindörökre eltemetett fiúért. Ha egyszer megtudná a makacs és szenvedélyes hitű házaló, hogy elsőszülöttje elhagyta apái hitét, úgyse fogadna el többé tőle egyetlen fillért se, megtagadná és halotti imát mondana érte. Ezzel se törődött már. Milyen távol esett a szülői ház, a világ, amelyben felnőtt! Épp, mint Rozele, aki meghalt, — ezt is úgy temette el, örökre. Nem vonzotta oda semmi, mint ahogy itt se tartotta semmi, csupán a pénz, a vagyon bőven bugyborékoló forrása, amelyből merített és csillapíthatta égető szomjúságát.

Valaki nemrég azt mondta neki: Berlinben kéne élnie, ott még sokkal tágabb lehetőségek intenek a magafajta vállalkozó szellem felé, s akkor néhány napig komolyan gondolkozott azon, hogy felszámol mindent, itthagyja Reményi Hugóékat, Komort, a bankot, s elvándorol, tovább, nyugatra. Csak a Gyéressy-leány szőke árnya tartotta vissza s talán jó is, hogy így történt. Ez az ország és ez a város könnyű talaj, amelyből az arany belevetett magva százszorosan hozza meg a termést. Ott más emberek élnek, ki tudja, nem torpantanák-e meg oly könnyedén szökkenő s eddig oly kevés erőfeszítéssel épített karrierjét? Maradt hát és kötötte üzleteit, vásárolt, adott, szimatolt. Mikor a burgonya árát letörték és nem lehetett többé egyik napról a másikra nyolc-tízezer koronát nyerni, a tőzsdére vetették rá magukat. Ott mindig kínálkozott valami nyereség, ha az ember kinyitotta a szemét és azokhoz igazodott, akik a piacot irányították, hangulatát megszabták. S milyen könnyedén szabadultak meg a hamis francia papírok kockázatától is! A hadüzenet, a Franciaországgal is kitört háborús viszály egyszerre levette vállukról a gondot. Nyugodtan alhattak már, anélkül, hogy félniök kéne: egy napon kiderül, hogy a cifra részvények semmit se érnek, vagy csak annyit, amennyi puszta papírjukban érték lehet.

— Mit tehetek én, uram! — terjengette kezét egy színész kétségbeesésével, mikor valahonnét Szabadkáról egy riadt ember személyesen kereste fel a bankot és kibontogatta a nagy halom papírt a gonddal csomagolt zacskóból. — Én is fél vagyonomat veszítettem el, ha ezek a részvények megbuknak... De ki mondta, hogy megbuknak? A háború egyszer majd véget ér, a délafrikai bánya akkorra talán óriási hasznú üzemmé válik s mi tízszeresét kapjuk meg annak az összegnek, amit beléfektettünk.

Körülbelül ilyesfélét írtak azoknak is, akik levélben fordultak hozzájuk. Megnyugtatták a nyugdíjasokat, akik évek óta kuporgatott filléreiket bízták a spekuláció mestereire; a tisztes kereskedőket, akik álmaikban öregkorukat úgy látták, hogy kuponokat vágnak és kamataikból élnek; a földbirtokosokat, a gazdag özvegyeket s azok — mit is tehettek volna mást, — elfogadták a szívük mélyén szorongva várt biztatást.

Nem kellett Mandeléknak átutalni a százalékot, s nem kellett a botrány elől Amerikába vándorolni, — ez is benne volt a vállalkozás aktív mérlegében.

Igen, minden jól megy, s ez a szállítás is, ha sikerül, egészen csinos summát hoz. Csak az a kár, hogy osztozkodni kell a hasznon s valamit adni a Reményiék rokonának is, mert ingyen az se csinál semmit. Egyáltalán nem titkolta, hogy számít a sápra. Nos, mindegy, némi különbözetet a maga javára azért kihozhat, elvégre ő vásárol és a paraszttok nem adnak nyugtát a tehenek áráért.

— Balassa úr!...

Nagy örömmel rontott neki egy kövér ember s két kézzel szorongatta a tenyerét.

— Tessék.

— Nem ismer meg?

— Igazán nem tudom, kihez van szerencsém...

— Hermann. Hermann Sándor.

Értetlenül és kissé félszegen csóválta fejét. Fogalma se volt, hol találkozhatott ezzel az izzadó, kopasz emberrel, aki homlokát törölgetve állott szemközt vele. Csak óriás, vörös szőrrel benőtt keze volt ismerős, rémlett, hogy egyszer már rácsodálkozott ezekre az állati mancsokra.

— A banknak vagyok üzletfele. Kaptam önöktől hatezer korona lombardhitelt másfél hónappal ezelőtt.

Igen, most már emlékezett. Ott ült az irodában, s akkor is oly dühös szorgalommal törölgette verítékét, mint most. Úgylátszik, örökké siet, vagy a kövérségét nem birja elviselni.

— Persze, persze... Most már emlékszem. Bocsásson meg, de rossz az arcmemoriám. Parancsol?

— Siet?

Hát... egy sürgönyt kell feladnom, a postára megyek.

— Ha megengedi, elkísérem. Szeretnék valamiről diskurálni. Éppen készültem, hogy holnap reggel felkeresem a bankban, de mikor megláttam, gondoltam, jobb ma elintézni, amit akarok.

Juda hűvösen hallgatott. Pénzt akar vajjon? Kölcsönt? Most? Egy fillért se hiteleznek ki, még ők maguk is szívesen merítenének valami forrásból, ha lehetne. Kamatra adni pénzt, mikor az áruüzlet haszna fantasztikus percenteket hoz?

— Hát tessék... — mondta, de nem nézett a kövérre, aki megindult mellette, a testes emberek komikus igyekezetével, fujtatva, hasát előre dobálva.

— Pár szóval elmagyarázom, miről van szó, aztán, ha érdekli, leülünk valahová és részletesen megtárgyaljuk.

— Jó.

— Azt tudja, ugy-e, hogy én bőrkereskedő vagyok?

— Igen.

— Hát kérem, én hozok önnek egy óriási üzletet, amihez valami pénz kéne. Nem kevés pénz, hanem komoly összeg, de biztosítom, hogy százezreket lehet nyerni.

— Szépen kezdődik.

— S mennyivel szebben folytatódik! Hallgasson ide, Balassa úr! Én tudok venni ma tizenöt vagón mindenféle árut. Bőrt is, talpat is. Az ára meghaladja az én anyagi erőmet, azért nem birok belevágni egyedül. De ha betársul, könnyűszerrel kereshetünk ketten pár hónap mulva negyven percentet.

— Mennyi pénz kéne hozzá és hol van a portéka?

— Hatvanezer korona. Az áru vagonokban áll, a teherpályaudvaron. Egy héten belül el kéne vitetni, mert most szükség van a kocsikra. Német áru, még a béke utolsó napjaiban indították útnak, senki se tud róla.

— Hm...

Juda az aszfaltot nézte. Csakugyan nem bolondság. Kockázat úgyszólván semmi sincsen, hiszen most a hadseregnek minden mennyiséget el lehet adni.

— Szóval érdekli?

— Elvben igen.

— Hogy-hogy elvben? Hozza a pénzt az üzlethez? Huszonnégy óra alatt?

— Holnap reggel, ha a részletekre meg tudunk állapodni.

— A haszon feles, — mondta a kövér és nyomatékul a levegőbe csapott, mint aki egy asztalra vág, s nem tűr vitát.

— Feles? Én hozom a pénzt és vállalom a kockázatot.

— Én meg az árut, uram. Ma az áru százszor többet jelent a pénznél. Pénz könnyen akad minden háznál, de az áru nem olyan egyszerűen hozzáférhető. Egy hónapon belül annyi vevőt hozok magának, hogy verekedni fognak a portékán.

— Hát... jó, nem bánom...

— S valami pénzzel én is benne akarok lenni, szóval a rizikó nem egyedül a magáé. Ez nem egy luft-üzlet, uram. Komoly, szolíd dolog.

— Rendben van, ne vitázzunk tovább. Holnap reggel a pénz rendelkezésére áll. A megállapodást írásba foglaljuk, jöjjön el érte.

— Hánykor találom a bankban?

Juda csendes, elnyújtott szóval felelt:

— Nem a bankban... Ezt én a magam számlájára csinálom. Tudja, tette hozzá óvatosan, — odabent most az az elv, hogy nem helyezünk ki pénzt. S én nem akarnék kivételt... Különben is mindegy magának, nem igaz?

— Persze, — mosolygott a kövér. — Nekem mindegy... De még nincs vége. Valamit proponálnék, ami egészen grandiózussá tenné a dolgot.

— Hagyja hallani!

A kövér suttogóra fogta a szót.

— Nincs valami összeköttetése, amivel katonai szállítást lehetne szerezni?

— Pont a hadseregnek akarja maga negyven percent nyereséggel eladni azt a bőrt? Nem gondolja, hogy ez már szemtelenség volna?

— Aber was! Bőrt eladni a katonáknak? Olyan hülyének néz engem? Bakancsot készítenénk belőle... Tudja, mit el lehet ma adni bakancsban? A Monarchia hány milliós hadsereget szerel fel? Mennyi tartalékot kell összegyüjteni a magazinokban? Van róla fogalma? Szóval bakancsot liferálnánk.

A posta épületéhez értek s Juda karonragadta Hermannt.

— Jöjjön be egy percre velem, feladom azt a táviratot és elmegyünk, diskurálunk a dologról, mert így már aztán igazán nagyon érdekel engem az üzlet. Van valaki, aki a hadbiztosságnál talán tehet egyet-mást, csak meg kell kicsit kenni.

— Annyi baj legyen. Nagyon megkenjük, hogy még biztosabb legyen. A pénzt nem szabad sajnálni.

A táviratot sebtiben megfogalmazta, s nem is kellett sokáig várni, mindjárt másodiknak odajutott a kisasszony elé. Fél szemmel közben a bőröst ügyelte, mintha attól félt volna, hogy e szalad a tizenöt vagón bőrrel és talppal. Megkönnyebbülten lépett melléje és belékarolt.

— Hát akkor mehetünk. Legjobb volna talán, ha felszaladnánk hozzám, itt lakom nem messze, kényelmesen és zavartalanul beszélgethetünk a részletekről.

— Jó.

Egy óra mulva már mosolyogva koccintottak a hűvös dolgozószobában a sikerre. Egészen értelmes fickónak mutatkozott ez a Hermann s tömören fejtette ki: hogy gondolja a bakancs-szállítás nyélbeütését. A bőrt megveszik, s ha már az áru a kezükben van, Juda utánajár az összeköttetéseknek. Mihelyt megkapják a szállítást, műhelyt rendeznek be, ötven, vagy száz emberrel, s megkezdik a gyártást.

— Tudja, — magyarázta, — nem kell megijedni egy kis befektetéstől se. A magunk műhelyében úgy dolgoztatjuk fel az anyagot, ahogy akarjuk, s nem muszáj például annak a bakancsnak egészen primának lenni. Belül nem látszik, mi van benne, nem bontanak fel minden darabot. Tudom, hogy ellenőrizni szokták a szállítmányokat, de azért van a pénz, hogy azt vizsgálják meg, amit mi arra alkalmasnak tartunk. Ért engem? A branzol például lehet... mondjuk... papírból...

Kacsintott, mint aki jó tréfát mondott s úgy folytatta:

— A talpbélés is... Tudja, mennyivel olcsóbban ki tudjuk állítani, mint mások? Még olcsóbb ajánlatot is tehetünk... Mit szól hozzá?

Juda nem aggodalmaskodott. Miért ne? Mennyivel kockázatosabb üzlet papírból cipőt készíteni s azt eladni, mint aranybánya helyett árulni cifra nyomtatványokat? Semmivel. Egyszerű számítás dolga, amihez nincs köze a lelkiismeretnek, elvégre az üzlet nem hithirdetés. Ha rájönnek, abból kétségtelenül baj lehet, de a rizikó velejár az élettel. S ő csak pénzember lesz itt, majd vigyáz, hogy a kockázat komolyabbik részét a Hermann vállalja. O nem avatkozik bele a műhely dolgaiba, nem is mutatkozik még a tájékán se. Szállítja a pénzt s ezzel kész. Ha baj talál kerekedni és túlságosan hamar leszakad a katonák lábáról az a papír branzol, vagy mi és kiázik a talpbélés az őszi sárban, s a hadsereg ráér keresni, hogy ki szállította a rossz bakancsot, ő szépen háttérbe vonul, s tartsa a hátát Hermann.

— Hát... Ezt majd meglátjuk. Ehhez a részéhez én nem értek, én nem foglalkoztam soha életemben cipővel, maga a szakember. A pénzt mindenesetre hozom, az összeköttetést is szállítom, a többi a maga dolga lesz majd.

— Rendben van. Bízza rám, vagyont fogunk keresni. Az írást csinálja meg, holnap reggel kilenckor jövök a pénzért s aláírjuk a megállapodást.

Együtt mentek le az utcára, ott Hermann búcsúzkodni kezdett. Sokáig szorongatta Juda kezét, s ő nem birta levenni tekintetét a valószínűtlenül szőrös csuklóról, amelyen fürtökben göndörödött a vörös hajzat, kibukva a kabát ujja alól. Vastag szálak nőttek az ujjai hátán is, kivált az első izületen. Mint egy vörös gorilla mancsa, — gondolta, — s hamar elhúzta tenyerét. Nem, nem volt finnyás természet, de ezek a kezek borzongást támasztottak benne. Ilyennek képzelte a gyilkosok és rablók végtagjait, amelyek vérben kotorásznak mindennap.

— A kezem? — nevetett Hermann, — magának is annyira tetszik? Tudja, némelyik nő majd megőrül érte. Esküszöm, ezzel hódítottam meg jó néhány tyúkocskát életemben... Nagy erőt sejtenek belőle, tudja...

Intett és kacsázó léptekkel elsietett, hogy a bőrre opciót szerezzen reggelig, Juda pedig igyekezett vissza a Dunapartra, ahol el se tudták képzelni, mi történhetett vele. Ott ültek, négyen, szorosan a kisasztal mellett, mint egy fészekalja madár, összehajtott fejjel és suttogva beszélgettek. A többi asztalnál is ugyanez a kép ismétlődött, ugyanolyan bizalmas suttogókkal, legfeljebb a beszéd tárgya volt más: liszt, zöldfőzelék, igásló, szappan, rézgálic vagy gyarmatáru, amelyre szenvedélyesen alkudott valaki, anélkül, hogy látta volna a portékát, vagy egyáltalán szándékában lett volna megnézni. Lehet, hogy aki a kis zacskóból kiöntött mustrát most tenyerében latolgatja, fél óra mulva már a szomszéd asztal mellett görnyed és elkezdi az obligát mondattal: „Van három vagón zabom, Salgó úr, nem érdekelné?" S azzal, hogy három lépést tovább ment, húsz percentet keres.

— Azt hittük, elveszett, vagy maga is beállt tüntetni, — húzódott odébb Andor, hogy helyet adjon neki.

— Találkoztam egy régi ismerőssel, alig tudtam szabadulni tőle, — mondta kelletlen arccal. — Az embert nem hagyják élni. Mindenki akar valamit.

— Persze...

— Rendben van a dolog? Elment a sürgöny?

— El.

— Tudja-e, mi jutott eszembe? — kérdezte az ügyvéd, szivarja füstje után bámulva. — Magának van egy kastélya, úgy-e? Lakik abban valaki?

— Miért?

Kissé meghökkent. Mit akarnak ezek? Hallottak valamit a két madárról, akiket a kalitkában tart? Igazán kényelmetlen volna, ha most faggatni kezdenék. Mi közük hozzá? Ez már magánügye, amibe ne firtassanak bele. Ellenségesen húzta ki magát a széken, készen arra, hogy szembeszálljon velük.

— Egy nagylelkű gesztust megkockáztathatna, kedves Balassa úr.

— Nem értem.

— Mindjárt megmagyarázom. Írjon a hadügyminisztériumnak, vagy a vöröskeresztnek s ajánlja fel a házat tiszti üdülőnek. Nem csinálnának ott sok kárt a sebesültek, s nekünk egészen jól jönne, ha alkalomadtán, egy-egy szállításnál bizalmasan hivatkozni tudnánk rá, hogy a gavalléros ajánlat rekompenzálására ezt, vagy azt a liferálást nekünk juttathatnák. Nem rossz befektetés...

Hugó és Komor lelkesen helyeselt. Csakugyan, ragyogó az ötlet, még tán kitüntetést is kapna érte, valami rendjelet, címet, — az ilyesmi most könnyen elérhető. A háborús áldozatot meg kell becsülni.

Hallgatagon fogadta a kitörést, bár maga is úgy találta, hogy a gondolat valóban jó. De akkor mi történik a nőkkel? Azokat ki nem teheti onnét s azt se kockáztathatja meg, hogy szép haditervét halomra döntse valami csinos lábbadozó tiszt, akibe beleszeret a Gyéressy lány. Az ilyen törékeny, beteges teremtések tele vannak romantikával, a hősök meghatják őket. Egy felkötött kar, bepólyált fej, sántikáló láb jobban megragadja szívüket, mint a pénz és gazdagság, meg jólét. Képes volna, ott az ő házában, élvezve minden jótéteményét, egy ostoba pillanatban férjhezmenni.

Felvonta szemöldökét és tünődve nézett a vízre, amelynek kékes-sárga hullámain éppen egy apró vontatógőzös küszködött négy óriási uszállyal.

— No? Nem tetszik a dolog?

— Hát..., éppen nem mondom, hogy rossz az ötlet, de némi nehézség van. Aztán nekem ez a dolog áldozatomba kerül, kérem, talán nem is kell mondanom. Használják a bútoraimat, rongálják az épületet, a kertet, ez nem olyan egyszerű...

Hugó mosolygott. Ó, pontosan tudta, mit gondol magában és mit akar mondani. Ez nem olyan ember, aki a közös üzletbe egy fillérrel többet fektessen és kockáztasson, mint a partnerek.

— Persze... — bólogatott, — tökéletesen igaza van. De talán megtalálnánk a módját, hogy ezért kárpótoljuk. Például egy bizonyos percenttel nagyobb lenne a részesedése s kész.

— Majd meglátom, — mondta fás, tompa hangon, amelyben szinte az elutasítás is benne volt.

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 12 P, félévre 6 P, negyedévre 3 P. Egyes szám ára 24 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

TŰZET SZÜNTESSI

Jeladás a harci repülőknek a szovjetállás megrohamozása előtt